

இதயப்பூக்கள்!

(கவிதைத் தொகுதி)

செ. குணரத்தினம்

வெளியீடு

கல்வி பண்பாட்டு அலுவல்கள்
விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு
திருக்கோணமலை.

இதயம்பூக்கள்!

செ. குணரத்தினம்

வெளியீடு

கல்வி பண்பாட்டு அலுவல்கள்
விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு
திருக்கோணமலை.

இதயப்பூக்கள் (கவிதைத் தொகுதி)

முதற்பதிப்பு — மார்ச்சு 1995

பிரதிகள் தொகை — 500

உரிமை — கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளை
யாட்டுத்துறை அமைச்சு,
திருக்கோணமலை.

விலை ரூபா: — 50/-

பதிப்பாக்கம்:

வடக்கு - கிழக்கு மாகாண பதிப்பகத் திணைக்களம்
அன்பு ஒழுங்கை,
உப்பு வெளி,
திருக்கோணமலை.

வெளியீட்டுரை

எமது கல்வி பண்பாட்டு அலுவல்கள் விளையாட்டுத் துறை அமைச்சு வடக்கு - கிழக்கு எழுத்தாளர்களுடைய நல்ல தரமான ஆக்கங்களை அச்சிட்டு வெளியிடும் திட்டத்தைக் கடந்த இலக்கியவிழாவில் செயற்படுத்தியது. வடக்கு - கிழக்கிலுள்ள பத்து எழுத்தாளர்களுடைய பரிசு பெற்ற பத்துக் கதைகளைத் தொகுத்துப் 'பரிசுக் கதைகள்' என்ற தொகுதியினை வெளியிட்டது. அதன் தொடர்ச்சியாக இந்நூல் தனியொரு எழுத்தாளனது ஆக்கமாக வெளிவருகின்றது. பிரபல் கவிஞரும், இலக்கியமணியும் மாண அமிர்தகழியான் என்னும் புனைபெயரில் எழுதி வரும் திரு. செ. குணரெத்தினம் அவர்களுடைய பல கவிதைகளைத்தொகுத்து 'இதயப்பூக்கள்' என்னும் பெயரில் வெளியிடுவதில் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இதே போன்று பல கவிஞர்களிடமிருந்தும் ஆக்கங்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

மேலும், நூல்வெளியீட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் திருமலை சுந்தா அவர்களால் எழுதப்பட்ட விழியோரத்துக் களவுகள் என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியும் தமிழ்மணி, திமிலை மகாலிங்கம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட 'அவனுக்குத் தான் தெரியும்' என்னும் நாவலும் வெளிவரவுள்ளன. எழுத்தாளர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகின்றார்கள். அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கப்படுவதில்லை என்ற ஆதங்கம் நீண்ட காலமாகவிருந்து வருகின்றது. இதனை நிவர்த்தி

செய்வதற்கான திட்டத்திற் கமைய வடக்கு - கிழக்கு எழுத்தாளர்களால் அச்சிட்டு வெளியிடப்படும் நூல்களில் ஒரு கணிசமான தொகையினைக் கொள்வனவு செய்து வருகின்றோம். இதன் காரணமாக எழுத்தாளர்களின் எழுத்தாற்றல் தூண்டிவிடப்பட்டுள்ளது. இலக்கியப் பரிசில் களும் (சாகித்தியபரிசு) வழங்கப்பட்டு எழுத்தாளர்கள் ஆண்டுதோறும் கௌரவிக்கப்படுவதால் கூடுதலான ஆக்க இலக்கியங்கள் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன என்பதையும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுதல் பெருத்தமானதாகும்.

எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம்

மாகாண பண்பாட்டு அலுவல்கள்
உதவிப்பணிப்பாளர்

அணிந்துரை

கல்வி கலாசார அலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை
அமைச்சின் செயலாளர்

திரு. க. தியாகராஜா அவர்களின் அணிந்துரை.

வடக்கு - கிழக்கு எழுத்தாளர்களின் நீண்ட காலக் கோரிக்கையினை இவ்வாண்டே நிறைவேற்றக் கூடியதாக விருந்தது. அமைச்சினால் அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்குத் தேவையான ஆக்கங்களை அனுப்பும்படி விண்ணப்பம் கோரப்பட்ட போதும் போதியளவு ஆக்கங்கள் வந்து சேரவில்லை. கிடைத்தவற்றுள் நடுவர்களின் பரிசீலனையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நூல்களையே அச்சுவில் வெளியிடுகின்றோம். கவிதைத்துறையிலே கூடுதலாக ஈடுபட்டு வரும் அமிர்தகழியான் என்ற புனை பெயரைக் கொண்ட செ. குணரத்தினம் அவர்களது “இதயப்பூக்கள்” கவிதைத் தொகுதியில் சிறந்த கவிதைகள் பலவற்றை உள்ளடக்கியதாகவுள்ளது. செ. குணரத்தினம் அவர்கள் கவிதை புனைவதில் மாத்திரம் ஈடுபாடு கொண்டவரல்ல, சிறுகதை, நாவல், நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள் எழுதுவதிலும் வல்லவர் மிக உற்சாகத்தோடு எழுதிக் கொண்டிருப்பவர். ஏற்கனவே பல கவிதை நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். ‘நெஞ்சில் ஒரு மலர், தியாகதீபம், ஏழை நிலா போன்ற கவிதை நூல்களைக் இங்கு குறிப்பிடலாம்.’ தெய்வ தரிசனம் என்னும் முழு நீள நாவல் ஒன்றும், சொந்தம்

எப்போதும் தொடர்கதைதான்' என்னும் குறுநாவலும் ஏற்கனவே அச்சில் வந்துள்ளன. அரச அச்சகக் கூட்டுத் தாபனத்தினால் 'விடிவுகள் அடிவானில்' என்னும் சிறு கதைத் தொகுதி ஒன்று வெளியிடப்பட்டுள்ளது. நாம் அச்சிட்டு வெளியிடும் 'இதயப்பூக்கள்' கவிதைத் தொகுதி செ. குணரத்தினம் அவர்களது கவிதையாற்றலைக் காட்டி நிற்கின்றது. எளிமையான எடுத்துக்காட்டுக்கள் மூலம் விடயங்களை வாசகர்கள் உள்ளத்தில் பதிய வைக்கின்றார். ஓசை நயமும் உணர்ச்சி வெளிப்பாடும் கவிதைகளில் இழையோடுவதனைக் காணமுடிகின்றது. வாசகர்களின் இதயத்தை நிறைவு செய்யத்தக்கவகையில் 'இதயப்பூக்கள்' அமையு மென எண்ணுகின்றேன்.

முன்னுரை

நாவல், சிறுகதை, நகைச்சுவை என்று பல்வேறுபட்ட இலக்கிய வடிவங்களில் நான் எழுதிக்கொண்டிருந்தாலும் என்னை மக்கட் சமுதாயத்தில் ஒரு படைப்பாளனாக இனம் காட்டியது கவிதைதான்.

மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை என்று கவிதையை இனம் பிரிக்கும் இக்கால கட்டத்தில் என்னை எப்போதுமே மரபுவழிக் கவிதையாளர்களின் பக்கத்தில் நிறுத்திப்பார்ப்பதுண்டு, என்னைப் பொறுத்தளவில் மரபுவழியை ஓரளவு சார்ந்து, கவிதையெழுதும் புதிய கவிஞன் நான்.

வடிவத்தில் மாறுதல்கண்டிருக்கும் கவிதை பாடுபொருளில் ஒற்றுமை கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். பிணிகீர்க்கும் மருந்தைப் பாதுகாப்பாக எந்த போத்தலில் அடைத்தால் என்ன? நோயாளிக்குத்தேவை போத்தல் அல்லவே, ஆகவே கவிதை எந்தவடிவம் எடுத்தாலும் அது எந்த நோக்கத்திற்காக எழுதப்பட்டதோ அந்தநோக்கம் கொஞ்சமாவது நிறைவேறினாலே போதுமானது.

புத்தி ஜீவிகளின் ரசனைவேறு மற்றவர்களின் ரசனை வேறு, இந்த இரு சாராரையும் திருப்திப்படுத்துவது என்பது கவிஞனின் வேலையன்று. அவன் உள்ளத்தின் உணர்வுகளை கவிதைமூலம் வெளிக்காட்டுகிறான், அந்த வெளிப்பாடு யாரையாவது ஒரு சிலரை மகிழ்ச்சிப்படுத்தலாம். அல்லது துன்பப்படுத்தலாம் அதற்கும் மேலாக மனிதனை மனிதனாக வாழவும் மாற்றம் செய்விக்கலாம். இதையும் கவிஞன் அவதானித்துக் கொண்டிருப்பதில்லை, இந்த

வகையில் எனது கவிதைகள் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்த தாது போனாலும் கூட கொஞ்சமாவது இலக்கிய தாக்கத்தைத் தீர்த்து வைக்க முயலும்.

1960ம் ஆண்டு தொடங்கி இன்றுவரை எழுதிய பல கவிதைகள் என்விடம் இருந்தாலும் என்நெஞ்சுக்கு நிறைவான கவிதைத் தொகுதியொன்று இன்னும் வெளிவரவில்லையென்ற ஏக்கம் எனக்குள் இருந்தது, 1987ம் ஆண்டு வெளிவந்த எனது முதல் கவிதை நூலான நெஞ்சில் ஒரு மலர் எனக்கு பூரண திருப்தியைத் தரவில்லை. அதில் சில நல்ல கவிதைகள் இடம் பெற்றிருந்தும் நூலின் கவர்ச்சி போதாமையினாலே எனனமோ எவருடனும் ஒட்டி உறவாடாமல் ஒளிந்து கொண்டன.

நூலாக்கம் செய்வதற்கு வசதியற்ற நிலையில் எனது முழுமையான கவிதை நூலொன்றை வெளியிட வேண்டுமென்ற எண்ணமும் அடிபட்டுப் போனது.

ஆயினும் எனது எண்ணித்தில் மீண்டும் நம்பிக்கையை ஊட்டும் வகையில் வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபையின் கல்வி, கலாசார விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு நூல்களை வெளியிடப் போகும் இனிப்பான செய்தியை கலாசார உதவிப்பணிப்பாளர் திரு. செ. எதிர்மன்னசிங்கம் அவர்கள் வெளியிட்டு வைத்தார்கள்.

உடனடியாக கவிதைகளைத் தெரிவுசெய்து அனுப்பி வைத்தேன், அதுவே இப்போது உங்கள் கரங்களிலிருந்து உங்களைப் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஏற்கனவே வெளிவந்த 'நெஞ்சில் ஒருமலர்' நூலிலிருந்தும் எனக்குப் பிடித்த சில கவிதைகளை இந்நூலிலும்

சேர்த்துள்ளோன். இவையும் எனக்கு பூரண திருப்தியை அளிக்கவில்லை, எனினும் ஓரளவு என்னைச் சாந்தப் படுத்துகின்றன.

இக்கவிதைகள் சாகாவரம் பெற்றவை என்று நான் சொல்லவரவில்லை, ஆனாலும் நீண்டகாலம் வாழக்கூடியவை என்று சொல்லலாமா? அதை நானே சொல்வதும் அழகில்லை, வாசகர்களாகிய நீங்களே அதைச் சொல்ல வேண்டும். வீரகேசரி, சிந்தாமணி, தினகரன் போன்ற பத்திரிகைகளில் அவ்வப்போது வெளிவந்த இக்கவிதைகளைப் பிரசுரம் செய்த ஆசிரியர்களுக்கும், இந்நூலை வெளிக்கொணர்ந்த வடக்கு - கிழக்கு மாகாண கல்வி கலாசார விளையாட்டுறை அமைச்சுக்கும் குறிப்பாக கலாசார உதவிப்பணிப்பாளர் திரு. செ. எதிர்மன்னசிங்கம் அவர்கட்கும், கவிதைகளை ஒழுங்கு படுத்தி பிரதி செய்து தந்த என் மனைவிக்கும் நன்றி கூறி விலகிக் கொள்கிறேன்.

நன்றி வணக்கம்.

இவ்வண்ணம்

அன்புடன்

செ. குணரத்தினம்

3ம் குறுக்குத் தெரு

அமிர்தகழி

மட்டக்களப்பு.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இதயத்தில் மலர்ந்தவை

1. கவிதைவரும் நேரம்	01 — 00
2. என்மன ஆசைகள்	02 — 00
3. இவன் கவிஞன்	03 — 04
4. நூலொன்றை வெளியிட நான் பட்டபாடு	05 — 06
5. நாளை கவியரங்கு	07 — 08
6. கவிதைமகள் போனவழி	09 — 00
7. கன்னித் தமிழே கலங்காதே	10 — 11
8. வீரமழை	12 — 13
9. குயில்களின் குமுறல்	14 — 15
10. எங்கேநான் போகின்றேன்	16 — 17
11. எதிர்பார்ப்பு	18 — 00
12. ஊரடங்கு	19 — 20
13. புதிய பாதையிது	21 — 22
14. ஏனிந்த மாற்றங்கள்	23 — 25
15. இவர் சாவும் சரித்திரம்தான்	26 — 27
16. அழ வேண்டாம் மகளே	28 — 29
17. என்ன 'கா' சின்னத்தங்கம்	30 — 31
18. மங்காப் புகழ் பூக்கும் எங்கள்நாடு	32 — 35
19. காலனைக் கூப்பிடு	36 — 37
20. இரக்கம்	38 — 00
21. போடு சாயம்	39 — 00
22. கண்ணீர்க் கடல்	40 — 00
23. பூப்புநீரடல்	41 — 42
24. சாவே, உன்னைநான் சாகடிப்பேன்	43 — 44
25. அடையாள அட்டை	45 — 46
26. ஒழுக்கு	47 — 48
27. உயர்ந்த மனிதன்	49 — 00
28. இறக்கை வளர்ந்த பிள்ளைகள்	50 — 00

29.	நிம்மதியைத்தேடும் அம்மா	51 — 00
30.	கூடுகட்டப் போகும் குயில்கள்	52 — 00
31.	இரவே நீ விடியாதே	53 — 00
32.	பிராத்தனை	54 — 00
33.	இளமையும் முதுமையும்	55 — 00
34.	கட்டுச்சோறு	56 — 57
35.	வானம் எப்போது வெட்டாரும்	58 — 00
36.	புதியவாழ்வைத் தேடுகிறேன்	59 — 00
37.	எங்கள் புது உலகே எங்கேநீ போகின்றாய்	60 — 61
38.	அங்கேயே இரு மகனே	62 — 00
39.	மறக்க முடியுமா	63 — 00
40.	எங்கள் நிலை	64 — 00
41.	மலையேறுபவர் வாழ்வு மலையேறுமா?	65 — 66
42.	மேதினமும், தோழர்களும்	67 — 00
43.	நம்பிக்கை ஒளி தர வாராய்	68 — 69
44.	பாவத்தை எரிக்கும் தீபநாள்	70 — 00
45.	ஏன் இந்தப் பொங்கல்	71 — 00
46.	தேர்தல் காற்று	72 — 00
47.	மருமகளின் மனக்கிலேசம்	73 — 74
48.	எனக்குப் புரியவில்லை	75 — 76
49.	கோடேறப் போகின்ற கோழிச்சண்டை	77 — 00
50.	போடாபோ	78 — 79
51.	பொல்லைக் கொடுத்தது பொல்லடியேன் நாம் வாங்க	80 — 81
52.	தேர்தல்வரப் போகுதாமே	82 — 00
53.	என்ன புதினமிது	83 — 00
54.	திருமணம் செய்யத் தடுமாறும் இளைஞன்	84 — 85
55.	கோழியைக் காணாமல் கொம்புகிறாள் நாகம்மா	86 — 87

கவிதைவரும் நேரம்!

கடன்காரன் தேடிவர - மாமா
கள்ளருந்தி ஆடிவர
இடம் மாறி மாமியோட - எனக்கு
எழிலான கவிதைவரும்!

கைசி குழந்தை கதறியழ - மனைவி
கடும் சினத்தில் பதறிவர
மைக் குவளை தவறிவிழ - பேனா
மறுதலிக்கக் கவிதை வரும்!

ஒவென்று மழை பொழிய - வெள்ளம்
ஒடிவந்து குடியெழுப்ப
பாரெல்லாம் பதறியழ - எனக்கு
பலவிதமாய்க் கவிதை வரும்!

'ஷெல்' வந்து வீட்டில்விழ - கூரை
சிதறிப்போய் றோட்டில் விழ
"வள்" னென்று நாய் கதற - எனக்கு
வடிவான கவிதைவரும்!

அடுப்பினிலே பூனைதூங்க - மனைவி
அடுக்களையுள் இருந்து ஏங்க
கொடும்பசியால் மக்கள் வாட - எனக்கு
கவிதை நூறு எழுதவரும்!

'சிந்தாமணி' - 1990

என்மன ஆசைகள்.....?

செத்தைக் குடிசையில் வாழும் கவிஞன் நான்
செப்புச்சதமுமில்லை - ஒரு
புத்தகம் போட்டு என் பாடலைப் பார்த்திட
பொங்குதே ஆசை நெஞ்சில்!

கல்விடு கட்டனோ கடல்தாண்டிச் செல்வோ
கனவிலும் ஆசையில்லை - நான்
அல்லும் பகலுமாய் பாடும் கவிதையை
அச்சேற்ற ஆசை கொண்டேன்!

பண்டித வித்துவான் பட்டங்களில்லாமல்
பாடுகிறேன் கவிதை - அதை
ஒன்று படுத்தியோர் நாலுருவாக்கிட
ஒருசதக் காகமில்லை!

பல்கலைக் கூடமோ பாமர மக்களோ
பாராட்டத் தேவையில்லை - என்
உள்ளத்து ஆசையைப் போக்கிட நாலுபேர்
உதவி புரிவாரா?

ஆவிபிரிந்தபின் வாழ்த்துவாரி போற்றுவாரி
ஆனதோ ஒன்றுமில்லை - இந்த
பூமியில் என்பாடல் ஆவிபிரியுமுள்
புத்தகமாகிடுமா?

பாடும் கவிதைகள் யாவும் உண்கிலே
வாழக் கணவு கண்டேன் - அட
ஏழைக் கவிஞன் நான், என்மன ஆசைகள்
எப்போது நீங்கிடுமோ?

'சுடர்' 1980

இவன் கவிஞன்

இரவுபகல் நடக்கும்!
இருவழியும் சிவக்கும்!
அருவியெனக் கவிதைவந்துபாயும் - அவன்
ஆசையெல்லாம் அதில்விழுந்து தோயும்!

மனைவி மனம் ஏங்கும்!
மனையில் இருள் தூங்கும்!
கவலையின்றிக் கற்பனைத்தேர் ஓடும் - அவன்
கவிதைநெஞ்சம் தனைமறந்து பாடும்!

வறுமைநிலை தொடரும்!
வார்த்தைகளும் இடறும்!
எதுவரினும் அவன்கவிதை மலரும் - இதை
எதிர்ப்பவரின் தலை எதிரில் உருளும்!

பசி பிணிதான் வரினும்
பழி துயரம் தரினும்
உயிர்க்கவிதை அவன்நெஞ்சில் வாழும் - அது
உகையெல்லாம் ஓர்நாளில் ஆளும்!

பித்தனென்று சொல்வார்!
பேயனென்றும் வைவார்!
செத்த பின்னால் சிவையெழுப்பி மகிழ்வார் - அவன்
செந்தமிழ்த் தேன் கவிதைகளைப் புகழ்வார்!

உறவுகளைத் தள்வி
உணர்வுகளை அள்ளி
பிறர்மகிழ்க் கவிதை மழை பெய்வான் - தமிழ்ப்
பித்தனவன் வேறெதைத்தான் செய்வான்!

மாடிவீடு கட்டி
கோடி பொருள் சேர்த்து
கூடுவீட்டுக் கூடு பாயும் எண்ணம் - நெஞ்சில்
குடிவாழ்ந்தால் ஏதுகவி உள்ளம்?

“சுடர்”

நூலொன்றை வெளியிட நான்பட்டபாடு.....!

எத்தனை இரவுகள் - என்னை
“நித்திரை செய்”யென
கத்தின தெரியுமா? - என்
கண்களே சாட்சி!

கவிதைநூல், ஒன்றினை - இந்த
புவிக்குநான் காட்டிட
தவித்த நாள் ஆயிரம் - கவிதை
தமிழிச்சே சாட்சி!

இலக்கிய ரசனையை - என்றோ
தொலைத்தவென் மனைவி
கழற்றினாள் தாலியை - என்
கவிதைநூல் சாட்சி!

அச்சகப்படிக்களில் - என்
உச்செலாம் குளிர்ந்திட
இச்சையோடேறினேன் - என்
இதயமே சாட்சி!

கொடி தாலி ஈட்டில் - கவிதை
குழந்தைகள் ஏட்டில்!
விடிந்ததும் விழாவை - காணும்
வேட்கையென் நெஞ்சில்!

கவிதை நூல் விற்று - இந்த
புவியோர்கள் மெச்ச
கவிஞன் நான் மீண்டும் - தாலி
எட்டிட வேண்டும்!

விழாவிற்கு வந்த - மனிதர்
குழாம் நாலு பேர்தான்!
அழாதா என் நெஞ்சம் - மனைவி
அன்றோடு பகைதான்!

தமிழோடு பற்று - வைத்த
தமிழ்க்கவி எனக்கு
தமிழ் மக்கள் தந்த - இந்தத்
தண்டனை போதும்!

முடிந்ததென் ஆசை - தமிழ்
முடி சூழிக் கொண்டாள்!
இடிந்தது மனைவி - மக்கள்
இதயங்கள் தானே!

'தினமூலம்' 1993

நாளை கவியரங்கு!

பொத்தடாவாய்! சும்மா
போயிரு உன்பாட்டில்!
கத்தாதே வாய் கிழிய
கதறாதே; உன்னம்மை
செத்தாளா? ஏனெந்தன்
சீவனை வாங்குகிறாய்?
பத்து நிமிடமாச்சும்
பாட்டெழுத என்னைவிடன்!

சீர்கெட்ட வாழ்விற்கு
'சிறப்புக் கவியரங்காம்'
ஆர் செய்த வினையோநான்,
அனுபவித்து மாளுகின்றேன்
சீர் தளைகள் பொருள் சேர்த்து
செய்யுள் சில யாப்பதற்கும்
ஊர் கூட்டி அழுமிவனை
ஒருவரில்லை அடக்குதற்கு!

நாய்வேடம் போட்டுவிட்டால்
நாலுபேர் மத்தியிலே
பாய்ந்து குரைத்தால் தான்
பாராட்டுக் கிடைக்குமதால்
காய்ந்த சூடலோடிருந்து
கவிதைகளை எழுதுகிறேன்
தாய்முதேதைக் கண்ணாமல்
தவிக்கிறான் இங்குமகன்!

கண்டறியாக் கவியரங்கம்
காசு பணம் ஏதுமில்லை;
வண்டமிழ் மேல் நான் கொண்ட
வாஞ்சையினால் பாடுகிறேன்!

மண்டபத்தில் கூடுவோர்க்கு
மரகவிஞன் நானெனது
வண்டவாளம் தெரிவதற்கு
வீடு வந்த பார்க்க வேண்டும்!

காலை உணவிற்காய்
கடன் வாங்கப் போன எந்தன்
சோலைக் கிளி மொழியாள்
சுந்தரியாள் வருவதற்குள்
நாளைக்கு மேடையேறி
நான்பாடும் கவிதைகளை
வேளைக்கே எழுதிவிட
விரும்புகிறேன் முடியவில்லை!

“கத்தாதே” என்று சொல்லி
கடிந்தாலும் இவன் கேளான்
புத்திரச் செல்வங்கள்
போது மென்று அவளுரைத்தும்
புத்தியெனக் கில்லாமல்
புரண்டதனால் இத்தரையில்
புத்திரரே எனக்கடிகம்!
புண்ணியம்தான் ஏதுமில்லை!

எங்கே இவன் தொலைந்தான்?
இவன் வாயை அடக்குவதார்?
தங்கமே தாயே என்
தமிழே நான் என் செய்வேன்!
என்னைக் கவியெழுத
இவன் விடவே மாட்டானே!
மன்றத்தில் போய் நாளை
மயில் ‘டான்சா’ ஆடுவது!

தினகரன் - 1993

கவிதைமகள் போனவழி.....?

கஞ்சிகுடித்துக் காதலியை அரவணைத்து
பஞ்சத்தில் நான்கிடந்து பதறித் துடித்தபோது
கொஞ்சமல்ல கவிதைகள் கூட்டமாய்த் தேடிவந்து
கொஞ்சியதே என்னைக் கூத்தாட வைத்தனவே!

பஞ்சமா பாதகத்தைப் பண்ணியதார்? எனைப்பணத்தில்
பஞ்சமெலாம் பறந்தோடப் போட்டவன்யார்? இப்போது
கொஞ்சிச் சிரித்த கவிதைமலர்க் கூட்டமெல்லாம்
பஞ்சிபோல் எனைவிட்டுப் பறந்தவழி காணேனே!

மோதிரத்தைக் கைவிரலில் பேசட்டவுடன் மோனை
யெல்லாம்

மோதி உடையச்சீர் தனைமோட்சம் போனதடா
ஆதியிலே என்னிடத்தில் அடிபணிந்த கவிதையெல்லாம்
சேதியொன்றும் சொல்லாமல் சென்றவழி காணேனே!

கழுத்திலே தங்கமாலை கையிலெழிற் கடிகாரம்!
கொழுத்த உடல் சுமப்பதற்குக் குளிர்நட்டப் பட்டகாரி!
கற்பனையும் கவிதைகளும் கலையென்ற உயிருமென்னை
அப்படியே விட்டுவிட்டு அகன்றோடிப் போனதெங்கே?

எடுபிடிவேலை செய்ய ஏராளம் வேலையாட்கள்!
குடம்குடமாகமது கொண்டுதர ஆயிரம் பேர்
பணத்தை வரவு வைக்கப் பத்துக் கணக்காளர்!
"வணக்கம்" எனச்சொல்லி விரைந்தாள் கவிதைமகள்!

'கிழக்கொளி' - 1990

கன்னித் தமிழே கலங்காதே!

கன்னித்தமிழேயென் கண்மணியே தாயே
கலங்குவது ஏனம்மா? உன் நயன நீலம்?
கண்ணீர் மழைபொழிந்தால் என்னிதய மிங்கே
கலங்காது பொடிப் பொடியாய் வெடித்துப்போகும்!
அழவேண்டும் உனைத்தூற்றும் அயோக்கியர்கள்
அவர் முன்னால் மனம் தளர்ந்து அம்மா நீயேன்
அழவேண்டும்? அழுவதற்கா நீ பிறந்தாய்?
அழுவதற்குப் பலிருக்க அழலாமா நீ?

முச்சங்கத் தேரேறிச் சிரித்தவள் நீ!
மூவேந்தர் குடைநிழலிற் களித்தவள் நீ
அச்சச்சோ அம்மா நீ அழுதல் வேண்டாம்!
அகிலத்தை ஆட்சி செய்யப் பிறந்தவள் நீ!

களப்பிரர் வந்துன்னை நெரித்த போதும்
கடல் கோளால் உன்சொத்து அழிந்த போதும்
கலங்காத தமிழிச்சி இன்று வீணே
கலங்குவது ஏனம்மா? சொல்லுதாயே!
அகத்தியனார் அருமைபெறு இலக்கணத்தை
அழகாக வகுத்ததொல் காப்பியனார்,
தகமைபெறு நக்கீரப் புலவோரெல்லாம்
தாலாட்ட நீ வளர்ந்த தமிழ்ப்பெண்ணம்மா

காப்பியங்கள் ஐந்தோடு, பத்துப்பாட்டு
குறவஞ்சி, அகம்புறம், எட்டுத்தொகை
தேவாரம் திருக்குறள் என்று நல்ல
தேனூற்றி உனைவளர்த்தார் எம்முன்னோர்கள்

விஜயநகர் நாயக்கமன்னர், மற்றும்
வெறுப்போடு உனைப்பார்த்த களப்பிரர்கள்
வசைபாட அவர் பின்னால் வந்துபோன
வெளிநாட்டுக்காரர்களும் துரோகம் செய்தாரீ!

மூன்றாம் நூற்றாண்டின் உனக்கு நேர்ந்த
மா அழிவைப் பூமியிலே பொறுத்துக் கொண்டு
தாங்கி நீ வாழ்ந்த போதும் அழுவேயில்லை
தமிழே நீ இன்று வீண் அழுவதென்ன?

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் இருந்து மீண்டும்
பார்போற்ற மென்மேலும் வளர்ந்த தாய் நீ
கதிகலங்கக் கூடாது தமிழே தாயே
காலமெல்லாம் நீ சிரிக்க வேண்டுமம்மா!

எங்கெங்கு வாழ்ந்தாலும் உனது மக்கள்
இதயத்தில் தமிழ் ஊறி அங்கங்கெல்லாம்
சங்கங்கள் வைத்துன்னை வளர்த்தேசாவார்
செந்தமிழே, தாயே நீ அழுதல் வேண்டாம்!

தெய்வம்மா எங்களுக்கு நீதான் கண்கள்
திசைமாறி நாம் வாழ்ந்தபோது முந்தன்
கைவிலங்கை அறுக்காமல் சாக மாட்டோம்!
கன்னித்தமிழே நீ கலங்க வேண்டாம்!

தமிழ் உலகம் அஷஸ்ரேயியா - 1994

வீரமழை !

நரையேறி உடல்மாறி
நனிந்திட்டாலும் - இரும்பு
திரைமுடிச் சிறைக்குள்ளே
திணித்திட்டாலும்
குரையாழி போல் வீரம்
கொதித்துப் பாயும்! - தமிழன்
குருதிவீண் போகாமல்
கொற்கை பாடும்!

படகேறி வெளிநாடு
போய் வாழ்ந்தாலும் - கால்
முடமாகி மனம் நூறாய்
முறிந்திட்டாலும்
புடம் போட்ட தங்கம்போல்
பண்பு, மானம் - தமிழன்
உடலோடும் உணர்வோடும்
உயிராய் வாழும்!

வறுமை நோய் பேய்போல
வதைத் திட்டாலும் - பாழும்
கொடுமை வாய் நாய் போல்
குரைத்திட்டாலும்
உரிமையை இழக்கின்ற
ஒரு நாள் வந்தால் - தமிழன்
பொறுமையை இழந்தன்றே
பொங்கிப் பாய்வான்!

விழிகளை இழக்கின்ற

விதி வந்தாலும் - வீண்
பழிகளைச் சுமக்கின்ற
பலன் வந்தாலும்
மொழிக் கேதும் இடர் வந்தால்
முழங்கிப் பாய்வான் - தமிழ்
விழியென்னும் விளக்கேற்றி
வீழ்ந்து சாய்வான்!

படைவந்து நிலம் வீட்டைப்
பாழ் செய்தாலும் - இனப்
பகை கொண்டு இனம் சாகப்
போர் செய்தாலும்
தலை சாய்த்து அடிமையாய்
தமிழன் வாழான்! - ஈரல்
குலை வீழ்த்தி இனம் வாழ
குதித்துப் பாய்வான்

தமிழினம் தனியினம்
தமிழன் வீரம் - இந்த
புவியிலே புதிதல்ல
போர்கள் சொல்லும்
இமியேனும் இனத்திற்கு
இன்ன லென்றால் - என்றும்
துமியாது, வீரமழை
துளைத்துக் கொட்டும்!

- பிரசுரமஃகரத்து -

குயில்களின் குமுறல்

காட்டில் இரு குயில்கள்
காதலித்து; எந்தவொரு
ஏட்டிலும் பதிவுவைத்து
இணையாமல் தங்கள் தங்கள்
பாட்டில் மணம் புரிந்து
பலகாலம் வாழ்கையிலே
பேட்டுக் குயிலொரு நாள்
பெருந்துன்பம் எய்தியது!

பார்த்திருந்த ஆண் குயிலார்
பதறித் துடித்துனக்கு
நேர்ந்தகதி என்னவென்று
நெக்குருக வேண்டியதும்
“நேசரே கருவயிற்றில்
நிறைந் தென்னைக் கொல்கிறதே!
மோசமொன்றும் வாராமல்
முட்டைநான் இடுவ தெங்கே?

காக்கைகளின் அட்டகாசம்
கண்டவள்நாள்! ஆனதினால்
காக்கையதன் கூட்டிலிட்டால்
கட்டாயம் நமது குஞ்சு
ஏக்கத்தில் செத்துவிடும்!
எமதினத்தின் தலை விதியே
சாக்காடு போவதுவோ
சிந்திக்க வேண்டுகிறேன்!

பற்றைபுல் மண் தரையில்
 பேசாமல் முட்டையிட்டால்
 சற்பத்தின் தொல்லையுண்டு;
 சண்டாள விலங்குகளும்!
 விட்டிடுமோ சொல் துரையே?
 வேண்டுமென்றா நமையிறைவன்
 விட்டுவிட்டான் சாவதற்கு?
 வேறுவழி ஒன்றிலையே

நம் முன்னோர் மூளையென்ன
 நாய் மூளை தானாமோ?
 எம் பின்னால் வருகின்ற
 எமதினத்தார் சுதந்திரமாய்
 இம் மண்ணில் வாழ்வதற்கு,
 இனவிருத்தி செய்வதற்கு
 சும்மாச்சும் ஓர் வழியைச்
 சொல்லாமல் போனாரே!

என்று சொல்லிப் பெண் குயிலார்
 ஏங்கித்தவிப்பதனை
 கண்டு கொண்ட ஆண் குயிலார்
 கண்கலங்கி; வானமதை
 அண்ணாந்து பார்த்துடனே
 “ஆண்டவா எமதினத்தின்
 கண்ணிரைமாற்று” என்று
 கவலையுடன் வேண்டினரே.

“சஞ்சிவி”

எங்கேநான் போகின்றேன்.....?

எங்கும் இருள் மூட்டம்
எதுவும் தெரியவில்லை!
எங்கேநான் போகின்றேன்?
எனக்கே புரியவில்லை!
வங்கக் கடலலையா?
வாய்விரிக்கும் பேய்க்கிளையா?
ஆங்கேயோர் சத்தம்
அதுவென்ன நாய்க் கூட்டம்!

எங்கேநான் போகின்றேன்?
எனக்கே தெரியவில்லை!

மெதுவாய் நடப்பதற்கும்
மேனி நடுங்குவதேன்?
அதுவென்ன துர்நாற்றம்?
அசுரர்களின் பாசறையா!
எதுவோ தெரியவில்லை!
என்கால் இடறுவதேன்?
இதுவோர் கொலைக்களமா?
எலும்பா? தலையோடா?

எங்கேநான் போகின்றேன்?
எனக்கே தெரியவில்லை!

பள்ளமெது மேடு எது?
பாறாங்கல் குன்ற மெது?
உள்ளதை உள்ளபடி
உணர்ந்து தெளிவதற்கும்

எவ்வாறும் இருவரைநீது
என்னைத் தடுக்கிறதே!
நல்ல வழியினி
நடக்கவே முடியாதா?

எங்கே நான் போகின்றேன்?
எனக்கே தெரியவில்லை!

பீதியினால் என்னாவி
பிரியும்போல் தென்கிறதே!
வீதிகளே இல்லாத
வனத் திடையே பிணந்தின்னும்
பேய்களுடன் பேய்போல
பேயிருளில் அகப்பட்டு
நானொருவன் தவிக்கின்றேன்!
நடக்கவே முடியவில்லை!

எங்கேநான் போகின்றேன்?
எனக்கே தெரியவில்லை!

என் பயணம் தொடராமல்
இடைநடுவில் நின்றிடுமோ?
கண்ணில் ஒளியிருந்தும்
காலடியே தெரியவில்லை!
விண்ணில் ஒளிபூத்து
விடிவுவர நானொடுத்தால்...
உண்மையிலே என் பயணம்
உடனடியாய் நின்றிடுமும்!

எங்கேநான் போகின்றேன்?
எனக்கே தெரியவில்லை!

‘சஞ்சீவி’ - 1986 -

எதிர்பார்ப்பு!

நானை விடிவுவரும்!
நம்பிக்கை ஒளிதெரியும்!
கூழைக் குடித்து நிதம்
குடிசையிலே வாழ்கின்ற
ஏழையெங்கள் வறுமை நிலை
இல்லாமல் ஓடுமென்று
நானும் எதிர்பார்த்தோம்
நடந்ததோ ஒன்றுமில்லை!

இன்றெல்லாம் எங்களது
எதிர்பார்ப்பு வேறுவிதம்
உண்ணக் குடிப்பதற்கு
ஒன்றுமில்லை என்றாலும்
குண்டு வெடிக்காமல்
கொலையெதுவும் நடக்காமல்
என்றும் நம் நாடு
இருந்தால் அதுபோதும்!

பிச்சை எடுத்தாலும்
பிய்த்தெறிந்து பேய்க்காற்று
குச்சிக் குடிசைகளைக்
கொண்டோடிப் போனாலும்
இச்செகத்தில் எல்லோரும்
இனப் பகையை மறந்தொன்றாய்
பட்சமுடன் சமாதானப்
பாதையிலே நடப்போமா?

“தினகரன்”

ஊரடங்கு !

காக்கைகள் ஒன்றிரெண்டு
கரைகின்ற சத்தங்கள்
கேட்கிறது; எழும்புகிறேன்!
'இளிசறியா' மரக்கிணையில்
பாட்டுக்கொரு புலவன்
பாரதியின் பாடலொன்றும்
கேட்கிறது; குயிலார்தான்
கிதம் இசைக்கின்றார்!

ஈர்க்கிறது எந்நெஞ்சை
என்றாலும் வீட்டிற்குள்
சோர்ந்து போய்க் கிடக்கின்ற
சொரிணம்மா என் மனைவி
மூச்சுவிடும் சத்தங்கள்
முனகலுடன் என் காதில்
காய்ச்சிவிடும் ஈயம் போல்
கதிகலங்க வைக்கிறதே!

இது மாசம் அவளுக்கு!
என்கையில் பணமில்லை
முதற்பிள்ளை; ஆனதினால்
முதல் பள்ளில் கொண்டவளை
பிரசவ வாட்டில் விட்டு,
பின்னேரம் வரவேண்டும்
கருமாரி வீட்டிலென்றால்
கஷ்டம் எனக்குத்தரன்!

முகம் மூவி, திரு நீற்றை
 "முருகா!" எனப்பூசி
 நிமிருகிறேன்; எதிர்விட்டு
 நாக முத்தர் வானொலியில்
 உயிர்போகும் சேதியொன்று
 ஒலிபரப் பாகிறது!
 மயிர்க்கால்கள் சிலிர்த்தெழும்ப
 மனைவியை நான் பார்க்கின்றேன்!

ஊரடங்குச் சட்டமாம்!
 ஒருத்தருமே வெளியில்வரக்
 கூடாதாம்; சொர்ணத்தின்
 கருவறைக்குள் துடிக்கின்ற
 பாலனுக்கும் இதே சட்டம்
 பொருந்துமா? நானறியேன்!
 காலனை எதிர்க்க நெஞ்சம்
 கனத்துப் புடைக்கிறது!

தினகரன் - 1987 -

புதிய பாதையிது!

நான் போகும் பாதையிலே
நட்பிருக்கும்; நல்ல பல
தேன் பாயும் பாடல் நதித்
தீரங்கள் நிறைந்திருக்கும்
ஊனுறக்கம் இல்லாமல்
உண்மை விழித்திருக்கும்!
வாருங்கள் தோழர்களே
வடிவாகப் போய் வரலாம்!

அடுத்துக் கெடுப்பவரின்
அழிமதிகள் இருக்காது!
கொடுத்துச் சிரிப்பவரின்
குணங்கள் தினம் வாழும்
வெடுக்கென்று பேசுகின்ற
வெஞ்சினத்தோர் வாழாத
இடுக்கண் வரக் கூசும்
எழிலான பாதையிது!

நீதி நிறைந்திருக்கும்!
நேர்மை தழைத்தோங்கும்
சாதி சமய மென்ற
சண்டை இருக்காது!
கோடிபணம் உள்ளவரும்
குடிசையிலே வாழ்பவரும்
மோதிப் புரளாத
மிக நல்ல பாதையிது!

உள்ளம் மகிழ்ந்தென்றும்
உறவாட வழியிருக்கும்!
கள்ளங் கபடங்கள்
கடுகளவும் இருக்காது!
பள்ளம் படுகுழிகள்
பாறைகளும் அங்கில்லை!
துள்ளி நடை பயில
சோக்கான பாதையிது!

பெண்ணாசை மண்ணாசைப்
 பேய்கள் உலவாது!
 பொன்னாசை பொருளாசைப்
 பூதங்கள் இருக்காது!
 இன்ப ஒளி வீசும்
 இருமருங்கும் தெய்வீக
 அன்பு மணம் சுமழும்
 அழகான பாதையிது!

திருடர் பயமில்லை!
 தேடிவந்து கழுத்தறுக்க
 ஒருவர் வரமட்டார்
 உலகத்து மாந்தரெல்லாம்
 ஒருதாயின் மக்களென்ற
 உணர்வங்கு வாழும்!
 வறுமைக்கு இடமில்லை
 வடிவான பாதையிது!

பாதாளம் படுகுழியைப்
 பார்க்க முடியாது!
 வேதாளம் தோன்றாது
 வேற்றுமைகள் இருக்காது!
 பூகம்பம், புயல் வெள்ளம்
 பொறாமையும் அங்கில்லை!
 தாகம் மிகக் கொண்டால்
 தமிழ்க் கவிதைச் சாறிருக்கும்!

என்னோடு வருவதற்கு
 இணக்கமுள்ள தோழர்களே
 அன்போடு வாருங்கள்
 அனைவருமே போய் வரலாம்!
 துன்பத்தை மறந்து நாம்
 துயரத்தைப் போக்குதற்கு
 இன்பமாம் பாதையிது
 எல்லோரும் வாருங்கள்

தினகரன் - 1986

ஏனிந்த மாற்றங்கள்?

எங்கே நாம் போகின்றோம்?
ஏனிந்த மாற்றங்கள்?
இங்கே நாம் மனிதர்களாய்
ஏன் வாழ கூடாது?

உலக அழிமதிக்கு
ஓத்திகை பார்க்கிறோமா?
இளைய தலை முறைக்கு
இழப்பினைச் சேர்க்கிறோமா?

நந்நீர்க் குளங்களிலே
நஞ்சைக் கலக்குவதேன்?
பொன்விளை பூமியிலே
புல்லை வளர்ப்பது ஏன்?

திருமறைகள் நம் மெதிரே
தீக்குளிக்க வாழலாமா?
பெரியவர்கள் தலைகுனிய
பேய்க்கூத்து ஆடலாமா?

பாலை ஒழுகவிடும்
பன்னாடை ஆனது ஏன்?
சோலைப் பறவைகளின்
சிறுகரிந்து சிரிப்பது ஏன்?

பைத்திய காரர்களைப்
"படி!" யென்று சொல்லலாமா?
கைத்தொழிலை விட்டுவிட்டுக்
கால் பிடித்து வாழலாமா?

எங்கேநாம் போகின்றோம்?
ஏனிந்தத் தடுமாற்றம்?
சங்கை எடுத்தாதி
சங்கையை நாம் போக்கின்றோம்!

சக்கையை எடுத்துவிட்டு
சர்க்கரையை வீசுவதேன்?
புற்கை, அவல்களுக்கா
போகின்றோம் கோவிலுக்கு?

மேடைக்கு மட்டும்
மேன்மைபெறும் தத்துவங்கள்?
ஆடைகளை அணிவதற்கா
ஆண்டாண்டு வருசங்கள்!

வாருங்கள் தோழர்களே
வடிவான நாடு இது!
முடுங்கள் இனப்பகையை
மூதேவி ஓட்டும்!

கிதை இருக்கிறது?
குர்ஆன் இருக்கிறது!
பாதையினைச் செப்பனிட
பௌத்தமும், பைபிளும்
போதாதர் எங்களுக்கு?
போதாமய்யா! உங்களது
பாதையை மாற்றுங்கள்
பண்புகெட வர்ழாதீர்!

மயிலன்யார் மிருகமில்லை!
மாட்டின்யார்? பறவையில்லை!
செயினுல்யார்?... யாவருமே
சிறப்பான மனிதர்களே!

எங்கள் பகை மறப்போம்!
இன்னொருவன் வந்து நம்மை
தங்கள்வால் பிடிக்கவைக்கும்
தந்திரத்தை வேறுப்போம்!

சித்திரைப் புத்தாண்டில்
சிறக்கட்டும் நம் வரழ்வு!
இத்தரையில் சமாதானம்
என்றும் நிலைக் கட்டும்!

ஒன்றுபட்டோம் நாமென்று
உலகமே போற்றட்டும்!
தொன்று தொட்டு வாழ்ந்தது போல்
துலங்கட்டும் நம் வாழ்வு!
பாடுங்கள் ஒற்றுமைப்பா!
பாரெல்லாம் கேட்கட்டும்!
கூடுங்கள் எல்லோரும்
குவலயமே செழிக்கட்டும்!

(மட்கலாசாரப் பேரவை மண்முனை வடச்சீகு
மூத்தமிழ் விழா மலர் 1995)

இவர் சாவும் சரித்திரம்தான்!

விசரன் பூ பாலி எங்கே?
வீரன்கார் மேகமெங்கே?
“உசிருக்குப் பயந்தாலிந்த
ஊருக்குள் வாழேலாது!
மசிர்ப் பயம்!” என்று சொன்ன
மாணிக்க அண்ணரெங்கே?
பசியென்று நானும் வந்து
பலி வாங்கும் கிழவி எங்கே?

மரக்கறி கூறிவிற்கும்
மயிலனைக் காணவில்லை!
திருக்கை, நால், ஒட்டிவிற்கும்
திருமாலும் எங்கு போனான்?
“அரோகராசாமி!” என்று
அடிக்கடி வீடு வந்து
திரு நீற்றுப் போளை விற்கும்
திலகரும் தொலைந்தா போனார்?

‘கண்ணாடி ஆலிம்சா’ வின்
கருவாட்டுக் கடையைக் காணோம்!
சின்னானின் சலூன் பிரிந்து
சரிந்து போய்க் கிடப் தென்ன?
சன்னாசிமயிலன் போட்ட
‘சைக்கிள்சொப்’ எங்கே காணோம்?
பன்னாங்குச் சட்டை போடும்
படுவேசி அன்னம்மாங்கே?

'ஆமி' முன்னேறி வந்தான்
அழகிய கிராமம் 'போச்சு'
சாமியே நீ பார்த்தாயா?
சரிந்தது நீயும் 'தானே'
பூமிக்கு நீயும் பாரம்
பயங்கர வாதியா நம்
பூபாலி, மயிலனெல்லாம்?
புதினம்தான் இந்தச்சண்டை!

சரித்தநற் கிராமமெல்லாம்
சீர் செட்டுப் போயிற்றம்மா!
தரித்திரப் பேயை மாற்ற
தக்கவர் யார் பிறப்பார்?
சரித்திரம் இவர் இழப்பைச்
சேர்க்காது போய் விட்டானும்
இரத்தத்தால் இவர் தமிழர்!
எமகிவர் சரித்திரம்தான்!

'தமிழ் உலகம்' (அவுஸ்ரேலியா) - 1994

அழ வேண்டாம் மகளே!

கற்பகம், அழாதபிள்ளை!
கவலையைத் தூக்கிவிடு!
கொப்பரின் வழியினில்தான்
கொத்தானும் போய் மறைந்தான்!

துக்கந்தான்; எனக்குக் கூட
துயரம் தான்; என்ன செய்வோம்?
திக்கெட்டும் இதே நிலை தான்
தெய்வமும் எதிரி பக்கம்!

செத்தவன் செத்தே போனான்!
"சிந்தித்துச் சீறி மூக்கை
அத்தா" நென்றமுது மென்ன,
அவன் வரப் போகின்றானா?

தானும் தன் பாடுமென்று
தனியாக வாழ்ந்தபிள்ளை!
ஏனிந்தப் பாவி மக்கள்
இவன் தோளில் டயரைப் போட்டார்?

இயக்கமா என்ற பிள்ளை
எம்பியா எதுவும் இல்லை!
பயந்தவன்; என்னபாடு
பட்டுயிர் பிரிந்தானோடி?

ஏழெட்டு இயக்கம் நாட்டில்!
இன்னுமோர் நூறுவேண்டும்!
பாழ்ப்பட்டுத் தமிழன்சாக
புதுவழி இதுவா பிள்ளை?

பள்ளிக்குப் போன பையன்
பரந்தாமன்... அவன்தான் நம்ம
வள்ளியின் பேரன் கூட
வாயில்லாப் பிள்ளைதானே!

வயிற்றுப் பசியைத்தீர்க்க
வலை வீசப் போனசின்னான்
தயிர்போல மூளைதள்ள
தறுதலைகள் கொன்றது ஏன்?

சும்மா கிடந்த பாலன்
சுற்றி வளைந்தபோது
அம்ம முண்டி தலையாட்டி
அவனையேன் காட்டியது?

வீட்டிற்கு வீடிருக்கும்
வாசற் படிகளைப் போல்
நாட்டிற்குள் புலம் பிடரத
நம்மவரி ஆரு பிள்ளை?

ஆனநினால் பிள்ள நீ வீண்
அழவேண்டாம்; துடைமுகத்தை!
போன தெல்லாம் போக கட்டும்
புதுவாழ்வை நாம் தொடர்வோம்!

('தமிழ் உலகம்' அவுஸ்ரேலியா 1994)

என்ன 'கா' சின்னத்தங்கம்....?

என்னகா சின்னத்தங்கம்
இஞ்சாலப் பக்கம் வாறா
உன்னநான் கண்டு பேசி
ஊர்ப்பட்ட காலமாச்சே!

பொன்னண்ணன் விதானையாரின்
பொட்டையும் பொலிசாம் மெய்யா?
'பொண்டுகள்' எல்லாமின்று
பாராளதி தொடங்கி விட்டார்!

வயல்வெட்டை எல்லாம் பேயாம்!
வராதாகா பின்ன அங்கே
உயிரோடு குமர்கள் குஞ்சு
உரமாகச் செத்துப் போனார்!

'கிறுகி' நீ நிண்டு பாரன்
கிட்ணரின் பொட்டைசாளி
உறுமிடப் பயந்து வாறாள்!
ஓ மாரித்தாயே காக்க!

அச்சமும், மடமும், நாணம்
அதுயிது என்பதெல்லாம்
கொச்சையாய்ப் போச்சிதின்று
குமராகு சொல்லுகா நீ!

வாய்திறந்தால் ஆபத்து
வயதறிவை ஆர்மதிக்கா?
காய்ந்தோலையை மதிக்கும்
குருத்தோலை எங்கிருக்கு?

அயினைக்கு வந்துபோக
ஆசைதான், இந்தநாளில்
பயணத்தை நினைக்கத்தானே
புளிக்கரைக்கென் வயிறு!

'புறகொரு' காலம் பாப்பம்!
போர்சண்டை முடிஞ்சிரட்டும்
'மறுகா' நாம் கதச்சிப்பேசி
மகிழலாம் பொயித்துவா கா!

(மட/பிரதேச சாகித்திய விழா மார் 1993)

மங்காப் புகழ் பூக்கும் எங்கள்நாடு

சொட்டுகின்ற மலர்த்தேனை
சுவைத்த சிறு மணி வண்டு
மட்டக்களப் பென்னும்
மணியூரைக் கண்டுவி
கட்டி வந்து பாடியதை
கேட்டுநான் வாங்கி வந்து
கொட்டியின்பப் பால்சேர்த்து
குழைத்திங்கு தருகின்றேன்!

'வெருகல் நதி' உச்சியாக
விரைந்தோடும் 'குழுக்கள் ஓயா'
திருப்பாதமாக நீண்டு
திக்கெட்டும் புகழ்பரப்பும்
திருமகளாம் எம் நாட்டின்
திறமைகளைப் பெருமைகளை
ஒரு வண்டால் பாடுதற்கு
ஓரிரு நாள் போதாதே!

படிக்காத பாமரரும்
பாடுகிறார் இங்குகவி!
குடித்து மிஞ்சிப் போன நறும்
கொப்புத்தேன் வாஸிகளில்
வடிந்தோட மீனிணங்கள்
படிக்கின்ற பாட்டு கேட்டு
பாட என்னால் முடியாதே!

துள்ளுகின்ற கயல் கார்டும்
 துடிக்கின்ற விழியர்கை
 அள்ளிவைக்கும் கைக்குத்து
 அரிசிச் சோற்றோடு தயிர்
 வெள்ளியெனக் கணையான்மீன்
 வெட்டியாக்கி விருந்தளித்தால்
 பள்ளி கொள்ள வைக்குமிதே
 பாயிலொட்டும் மந்திரமாம்!

கண்ணகியின் சிலை கொணர்ந்த
 கஜபாகு இன்றிருந்தால்
 கண்ணகிக்குப்பல நூறு
 கோவில் வைத்த எம் நாட்டை
 மன்னவன் பாராட்டி
 மனமகிழ்ந்து வாரிவாரி
 பொன்னள்ளிக் கொட்டியவன்
 புதுமைபல செய்திருப்பான்!

வங்காள விரிகுடாவும்
 வளைந்தழகாய்க் கண்ணயகும்
 தங்கநிற நெற்கதிர்கள்
 தருகின்ற வயல் நிலமும்
 மங்காத எழில் விரித்து
 மலைப்பாம் பாய் நெளிகையிலே
 பங்கயமும், பாத்திமாவும்
 பாயிழைக்கக் பன்னெடுப்பார்

முல்லையுடன் குறிஞ்சி நிலம்
 முத்தமிட்டு விளையாட
 சொல்லரிய கவிவாணர்
 செந்தமிழில் கவி பாட
 கல்லடியின் வாவிக்குள்
 கவியரங்கு மீன் போட
 தில்லையனும், முஸ்தபாவும்
 தோணியேறி இறால் பிடிப்பார்

கூத்துகளும், குரவைகளும்
 கொம்புமுறி விளையாட்டும்
 பார்த்துப் பசியாறுதற்கு
 பால்தயிரும், நெய்தேனும்
 சேர்த்துவைத்துச் சிரிக்கின்ற
 சிங்கார வல்லியெங்கள்
 பூத்தமலர் போலழகுப்
 பொன்னாடாம் எம் நாடு!

வித்திகராம் சுவாமி யெங்கள்
 விபுலா நந்தருடன்
 முத்தமிழைக் காத்து நல்ல
 முறையாகத் தமிழணங்கில்
 பற்றுவைத்த புலவர்மணி
 பெரியதம்பிப்பிள்ளையர்க்கு
 சற்றும் இளைத்திடாத
 சரிபுதீனும் வாழாராம்!

பச்சரிசி பயறு சீனி
 பொங்கித் திரண்டதுபோல்
 முச்சங்கம் வளர்த்த தமிழ்
 மூன்றும் இணைந்ததுபோல்
 பட்சமுடன் மூவினமும்
 பழகி உறவாடுகின்ற
 பச்சைப் பச்சேலமுகுப்
 பாய் விரிக்கும் எம் நாடாம்!

கல்லடி இசை நடனக்
 கல்லூரி கிழக்கிலங்கை
 பல்கலைக்கழகம்; நாளும்
 பல்லினக் காகிதங்கள்
 பண்ணிடும் வாழைச்சேனை
 பகுதியில் அமைந்த ஆலை
 மின்னிடும் எங்கள் நாட்டின்
 மிகப் பெரும் சொத்தேயாகும்!

புயல் மழை வெள்ளம் போட்டும்
 போர்வந்தும், எங்கள் நாட்டின்
 இயற்கையின் எழிலை மாற்ற
 எண்ணிய போதும் மட்டு
 கயல் விழிக் கன்னி மேனி
 காய்ந்த தேயில்லை; பாரில்
 உயர் பெரும் வரம் படைத்த
 ஒப்பிலா தெங்கள் நாடே!

(மட்/மண்முனை கலாசாரப் பேரவை
 முத்தமிழ் விழா மலர் 1993)

காலனைக் கூப்பிடு!

காணி நிலம் வேண்டாம் பராசக்தி
கவிதைத் திறன்வேண்டாம் - எனக்கு
மாடிமனை வேண்டாம் பராசக்தி
மடிய வரம் வேண்டும்!

வாடிவதங்கிவிட்டேன் பராசக்தி
வடிவை இழந்துவிட்டேன் - தேவி
ஆடி அசையுமெந்தன் உடலம்
அழிய வரம் வேண்டும்!

ஓடி உழைத்தவன் நான் பராசக்தி
உதிரம் பிழிந்தவன்டி - நான்
நாடி தளர்ந்துவிட்டேன் பராசக்தி
நாயிலும் கேடுகெட்டேன்!

சாற்றைப் பிழிந்துவிட்ட கரும்பின்
சக்கைபோலாகி விட்டேன் - வெறும்
காற்றைச் சுவாசிப்பதால் பராசக்தி
கண்டது ஒன்றுமில்லை!

மக்கள் மனைவியெல்லாம் பராசக்தி
மாய்மால வார்த்தைகளே - வெறும்
கற்பனை வாழ்வெதற்கு பராசக்தி
காலனைக் கூப்பிடடி!

ஏணிப்படிசுளெனப் பராசக்தி
என்னை மிதித்துவிட்டார் - நெஞ்சில்
ஆணி அடிப்பவர்முன் பராசக்தி
ஆவியைப் போக்கிடடி!

ஓரோடு வாழ்ந்தவன்நான் பராசக்தி
சிறப்போடு வாழ்ந்தவன்டி - இன்று
தேரோடும் வீதியிலே பராசக்தி
தனியாக வாடுகின்றேன்!

காணிநிலம் வேண்டாம் பராசக்தி
கவிதைத்திறன் வேண்டாம் - எனக்கு
மாடிமனை வேண்டாம் பராசக்தி
மடிய வரம் வேண்டும்!

சிந்தாமணி

இரக்கம்

எங்களது வீட்டிற்கு
இடப்பக்கம் ஓரொழுங்கை!
அந்த ஒழுங்கைக்கு
அருகிலே ஓர்குடிசை!

சின்னக் குடிசையது
சிறகொடிந்த பறவையைப்போல்....
வந்துநின்று பாருங்கள்
வடிவாகத் தெரிகிறது!

புழுதி பறக்கின்ற
புற்றுமண் முற்றத்தில்
புழுக்களைப் போல் அம்மணமாய்....
பூரணியின் மக்களிவர்!

வயிறார உணவில்கலை
வடிவான சட்டையில்கலை
குளிப்பில்லை! முழுக்கில்லை
கோதாரி வருத்தமில்லை!

என்றாலும் வசதியுள்ள
எங்களது பிள்ளைகள்போல்
கண்தோய், தடிமல் இவை
காய்ச்சலும் வந்ததில்லை!

இல்லாத ஏழையென்று
இறைவனுக்குத் தெரியாதா
உள்ளூர இவர்களின்மேல்
ஓர் இரக்கம் அவனுக்கு!

'சுடர்' - 1978

போடு சாபம்!

அன்பு மகளே அபிராமி உன்னுடைய
இன்ப வதனத்தில் ஏனிந்த நீர்த்துளிகள்?
அழவேண்டாம் மகளே! அப்பாவைப் பாரிங்கே
பழுத்த தலைதாடி பஞ்சுபோல் தெரிகிறதா?

எத்தனை வயதெனக்கு இருக்குமடி எண்ணிப்பார்!
இத்தனை நாள் வரைக்கும் என்றாவதொரு நாளில்
மனம்விட்டு அப்பாநான் மண்கவ்விச் சிரித்த துண்டா?
இனம் சாதி உருத்தென்று எழுந்துபோய் வந்ததுண்டா?

ஏழையென்றால் கண்ணீரா! இதில்மாற்றம் வாராதா!
நாளை விடியுமெங்கள் வாழ்வென்று நம்பிநம்பி
வாழ்கின்ற ஏழைகளின் வரிசையிலே நாமிருவர்?
சூழும் இருளுக்குள் சுழலவா நாம் பிறந்தோம்?

நானமுத கண்ணீரே நம் குடிக்குப் போதுமடி
நீயழவே கூடாது; நிச்சயமாய் அபிராமி
நானிறந்த பின்னாலும் நீ சிரிக்க வேண்டுமடி!
ஏன் பிறந்தோம் என்றதுயர் ஏக்கத்தை விட்டுவிடு!

மாரியம்மன் சிலைபோல மகளே நீ பிறந்திருந்தும்
காணிபூமி காசுகேட்டுச் சீதனத்தைக் கூட்டுகின்ற
போலிகளின் தலைவெடிக்கப் போடுபிள்ளை நீ சாபம்!
சாதித்திமிர் பறக்கச் சாடியெழு என்மகளே!

எல்லோரும் மனிதரென்ற எண்ணம் தலைதூக்க!
நல்லதோர் சமுதாயம் நாட்டை வளமாக்க!
கற்போடு வாழுகின்ற கண்ணெயென் அபிராமி
இப்போதே சாபமிடு எதிர்காலம் பூக்கட்டும்!

'வகவம்' சஞ்சிகை

கண்ணீர்க் கடல்!

காற்றடித்து ஓய்ந்தாலும்
கடலைகள் பர்யும்! - அதை
பார்த்தலுத்த மீனவனின்
படகதிலே மேயும்!

நாற்றிசையும் கடல் நீரில்
நனைவது போல் வானம் - பயம்
காட்டுகின்ற வேளையிலும்
குடும்பநிலை தோணும்!

இரவுபகல் இருவிழியும்
இமையறவை நீக்கும் - இவன்
உறவினரின் குடிசைகளில்
அழும் குரலே கேட்கும்!

படகுகரை வரும்வரையும்
பதறிமனம் ஏங்கும் - பசி
குடல்களுடன் போராடி
கோபமுடன் நீங்கும்!

கடலைநம்பிப் பிள்ளைகளின்
கல்வி நிலை வாடும் - வாழ்வு
விடியுமென எண்ணியெண்ணி
வீண் பொழுதே ஓடும்!

சொற்பனத்தில் கூட இவர்
சுகம் கண்டதில்லை - தினம்
கற்பனையில் வாழ்பவரின்
கதை முடிவதில்லை!

மெய் வருந்தித் தினமுழைக்கும்
மீனவரின் கண்ணீர் - நீல
மை நிறத்து மாகடலாய்
மாறியதே உண்மை!

சிந்தாமணி - 1982

பூப்புநீராடல்!

பார்வதியின் மகள் நேசம்
பருவப் பெண் ஆகிவிட்டாள்!
ஊரறியத் தன்மகளை
உடுத்தி, அழகுபண்ணி
ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாமல்
அமைதியாக வென்றாலும்
சீர் சிறப்பைக் காண்பதற்கோர்
சின்ன ஆசை அவளுக்கு!

அன்றாடம் போயுழைக்கும்
அவள் கணவன் பொன்னனிடம்
தன்மனது ஆசைகளை
தயக்கமுடன் முன்வைத்தாள்!
என்னசெய்வான் பொன்னன்?
எண்ணமது சரியெனிலும்
தன்மடியில் ஒன்றுமில்லை!
தவித்தான் மனதிற்குள்!

ஆசைவந்தால் யார் எவரை
அதுபார்க்கப் பேசுகிறது!
“காசுபெற வட்டிக்கு
கடன் வாங்கலாம்; பிறகு
நேசத்தின் சாமத்திய
நீராட்டு விழாக்குவரும்
காசெடுத்து நாம்பட்ட
கடனடைக்கலாம்!” என்றாள்

ஒம்பட்டான் பொன்னன்
 உடனே வெளிக்கிட்டான்!
 'கேம்ப' தாண்டு முன்னாலே
 கேட்டதோர் வெடிச்சத்தம்!
 தேம்பினாள் பார்வதியாள்
 'தெய்வமே!' என்றிரைந்தாள்
 கேம்ப்படியில் 'மிஸ்பயராம்'
 கெடுமதியோ பொன்னனுக்கே!

பொன்னன் திரும்பவில்லை
 பூப்பு நீராட்டு விழா
 இன்னும் நடக்கவில்லை!
 என்றாலும் நேசமவள்
 கண்ணீரால் நீராடும்
 காட்சிதனைப் பார்வதித்தாய்
 கண்டு வெறிபிடித்து
 கடவுளைத் திட்டுகிறாள்!

'மித்தின்ரவாரமலர் - 1993

சாவே, உன்னைநான் சாகடிப்பேன்!

மரணமே, உன்னை நான்
மரணிக்கச் செய்யவோர்
தருணத்தைப் பார்க்கிறேன்
தலைகாட்ட மறுக்கின்றாய்!

ஈவிரக்கம் இல்லாத
இராட்சதப் பிறவிநீ!
தூ!... உன்னை ஓர்நாளில்
தொலைக்காமல் விடமாட்டேன்!

கொள்கையே இல்லாமல்
கூத்தாடும் மனிதர்போல்
துள்ளிநீ தெறிக்கின்றாய்
தொடராது உன்வாட்டம்

கோழையே உனக்கென்றோர்
கொள்கையே இல்லையா?
ஏழைகள் உனக்கென்ன
இன்னலைத் தந்தாரீர்கள்?

வாழ்த்துடிக்கின்ற
வாலிபர்; தாய்மடியில்
பாலருந்தும் பச்சையினம்
பாலகர்கள் என்செய்தார்?

இன்பத்தை அனுபவிக்கும்
இளசுகளை இடைநடுவில்
துன்பத்தில் மூழ்கடிக்கும்
துரோகத்தை ஏன்செய்தாய்?

பூமிக்குப் பாரமாய்
பலரிங்கு கிடக்கையிலே
பூமியைச் செழிப்பாக்கும்
புத்திரரை ஏன்கொன்றாய்?

நீட்டோலை படியாமல்
நிற்போரை நீவிட்டு
நாட்டையே வழிநடத்தும்!
நல்லவரை ஏன் தின்றாய்?

முட்டாளே, உன்னுடைய
முதுகுத்தோல் உரித்துத்தன்
கொட்டத்தை அடக்காமல்
குளிராது என் நெஞ்சம்!

என்னைநீ கொல்வதற்குள்
என்கையால் உன்னை நான்
கொன்றால்தான் என்னுடைய
குருதிக்குள் தமிழோடும்!

சஞ்சீவி - 1988

அடையாள அட்டை

கொடை கொடுக்கும் பாரியென
குவலயத்தில் வாழ்ந்தாலும்
கடைவிரித்து நல்ல பணம்
கைநிறையச் சேர்த்தாலும்
குடை,நீழலில் வீதியிலே
குஞ்சரத்தில் ஊர்ந்தாலும்
அடையாள அட்டையின்றேல்
அவன்பாடு அதோ கதிதான்!

நேர்மையுடன் இப்புணியில்
நல்வழியில் நடந்தாலும்
சூர்மைகொண்ட நல்லறிவு
கொண்டவனாய் இருந்தாலும்
ஊர்மெச்சும் உத்தமனாய்
உண்மையுடன் வாழ்ந்தாலும்
ஆள்மதிக்கும் அடையாள
அட்டையின்றேல் அதோகதிதான்!

பெற்றவர்கள் வந்து; “எங்கள்
பிள்ளையிவன்” என்றாலும்
உற்றவர்கள் வந்து “இவன்
உருத்தெமக்கு!” என்றாலும்
“குற்றமில்லாப் புதல்வ” னென்று
குருக்கள்வந்து சொன்னாலும்
அட்டையின்றி அடையாளம்
அவர்கள் கண்ணில் தெரியாதாம்!

கோவில்போய்க் கடவுளடி
கும்பிடநான் மறந்தாலும்
நோய்பிடித்துப் படுக்கையிலே
நைந்துமன்று கிடந்தாலும்
பேய்பிடிக்க வருமென்ற
பயம்பிடிக்க; என்னுடைய
ஆவியென அடையாள
அட்டையைநான் வைத்திருப்பேன்!

விரகேசரி - 1987

ஒழுக்கு!

தைபிறந்து; வானத்தை
தடைசெய்த மழைமுகிலை
பையவிலத்த; பழையபடி
பரிதிவந்து சிரிக்கின்றான்!
வைகுந்தன், மனைவி, வீட்டின்
வளவனென்ற ஒழுக்கிற்காய்
வைத்திருந்தசட்டி, பாளை
வரிசைதனைப் பிரிக்கின்றாள்!

“இனிமேல் மழைவருமா?
இல்லையினி ஒழுகாது!
பனிவெயில்தான் என்றாலும்
படுக்கலாம் நிம்மதியாய்!
சனிபிடித்த வாழ்க்கையிலே
சைக்!... இந்த மனைமேய்ந்து
களிக்கலாம் என்றாலும்
காசுபணம் கையிலில்லை!

சித்திரைக்குள் எப்படியும்
சீட்டுவிழும்! அதையெடுத்து
பத்திரமாய்க் கிடுகிடுபின்னும்
பார்வதிப் பிள்ளையிடம்
பொத்தினாற்போல் கொடுத்துவிட்டால்
போதுமப்பா; மார்கழிக்குள்
உத்தரிக்கும் உத்தரிப்பும்
ஒழுக்கிற்குள் படும் தவிப்பும்!”

இப்படித்தான் வருசமெல்லாம்
 எண்ணுவதும் ஏங்குவதும்!
 குப்பைபோல் அந்தவீட்டுக்
 கூரையெல்லாம் ஈர்க்கில்மயம்!
 துப்பரவாய்ப் பிரித்தெறிந்து
 துயர்மாய வீடுமேய்ந்து
 செக்களிக்க விருப்பம்தான்
 சேட்குமா வாய்வயிறு?

'வயல்' - 1993

உயர்ந்த மனிதன்!

இல்லாதபேருக்கு இன்பத்தைக் கொடுத்த பின்
இல்லாமல் வாழ்கின்றவன் - என்றும்
உள்ளத்திலேவைத்து உயர்வாகப்போற்றிடும்
உயர்ந்தோர்க்கும் மேலானவன்!

உள்ளொன்றும் வையாமல் புறமொன்றே பேசிடும்
உணர்வோடு வாழ்கின்றவன் - நானும்
கல்லொன்றில் கண்டுகை கூப்பித்தொழுகின்ற
கடவுளில் மேலானவன்!

தன்னுயிர் போல்பிறர் உயிரையும் நேசிக்கும்
தன்னலம் இல்லாதவன் - இந்த
மண்ணிலே நாம்காணத் துடிக்கின்ற இறைவனின்
மகிமைக்கு உள்ளானவன்!

பஞ்சத்தில் வாழ்ந்தாலும் வஞ்சகம் இல்லாமல்
பாரலே வாழ்கின்றவன் - நாட்டில்
விஞ்சு புகழோடு வீதிஉலாச் செல்லும்
வேந்தர்க்கும் மேலானவன்!

நா தியில்லாமலே நாட்டினில் வாழ்ந்தாலும்
நீதிக்குத் தலை சாய்ப்பவன் - அருள்
ஜோதியாய் வானிலே தோன்றிடும் தேவனின்
சேதிக்குள் உயிர்வாழ்பவன்!

‘தொண்டன்’

இறக்கை வளர்ந்த பிள்ளைகள்!

குஞ்சுக் குருவிக்கு சிறகு வந்தால்
கூட்டைப் பார்க்காது - அதன்
பிஞ்சுப் பருவத்தில் வளர்த்துவிட்ட
தாயைப் பார்க்காது!

நண்டுகொழுத்தால் பொந்தில்வாழ
நாட்டம் காட்டாது - மரப்
பொந்தில் வாழ்ந்த கிளியும் பறக்கும்
மரத்தைக் கேட்காது!

மலையைத் தாண்டி ஓடும் நதிகள்
மலையில் ஏறாது - சின்ன
குழந்தை கூட வளர்ந்தால் பெற்றோர்
கதையைக் கேளாது!

வெள்ளம் பெருகி மடையைத் தாண்ட
விபரம் கேட்காது - இளம்
உள்ளம் காதல் உணர்வு பெற்றால்
உலகைப் பார்க்காது!

விணையில் எழுந்த ராகங்கள் மீண்டும்
விணையில் ஏறாது - காற்றில்
போனது போனது போனதுதான்
புலம்பல் ஆகாது!

பிள்ளைகள்மேலே பெற்றவர்க்கென்றும்
பித்துக் கூடாது - அது -
தொல்லைகளாகும்; பிள்ளை வளர்ந்தால்
துன்பம் தாழாது!

வீரகேசரி . 1993

நிம்மதியைத்தேடும் அம்மா!

அன்னம்மாக் கிழவிக்கு
அடிக்கடி மூச்சுமுட்டும்
"என்பிள்ளை, பேரென்று
இடையிடை வாய்புலம்பும்"
கண்மூடித் திறந்தவுடன்
"கலகலென நீர்வடியும்
சின்னாசுப் பத்திரிக்குச்
செல்வோமா பாட்டி? யென்றால்"
ஒண்ணாது என்று தலை
ஒணான்போல் ஆட்டிடுவாள்!

மனமொடிந்த பாட்டியிவள்
மகன் டாக்டர் கனடாவில்!
இனசனம் பணிநுந்தும்
இப்போது யாருமில்லை!
கணகணக்கும் காய்ச்சல்
கடும் வருத்தம் என்றாலும்
கனகரண்ணன் பரிசாரி
கைப்பிடித்தால் மாத்திரமே
சுகமாகும்; அவருமென்றோ
சுடுபட்டு மாண்டுபோனார்!

பாட்டியின் நிலைபெரிய
பரிதாபம்; பால், சோறு
ஊட்டி வளர்த்த மகன்
உயரப் படித்த போது
காட்டிற்குப் போகும்படும்
கவனிப்பான் என்றிருந்தாள்!
போட்டிக்கோ வீடுவாசல்
பணம்காசு இருந்தாலும்
நீட்டி நிமிர்ந்துறங்க
நிம்மதியைத் தேடுகிறாள்!

வீரகேசரி - 1995

கூடுகட்டப் போகும் குயில்கள் !

ஏன்பிறந்தோம் என்றழுது - நாங்கள்
இரவுபகல் கூவுகின்றோம்!
தேன்கலந்து பாடுவதாய் - சிலர்
தெரியாமல் பேசுகின்றார்!

கேடுகெட்ட உலகமிது - பிறரை
கிண்டல் செய்தே வாழ்கிறது
கூடுஒன்று இல்லாமல் - வாழும்
குயிலினத்தைப் பார்க்கிறதா?

கோழிக்கும் கூடு செய்வீர் - புறா
குருவிக்கும் கூடு செய்வீர்!
போலிக்கே எமைப் புகழ்வீர் - நீவீர்
பொல்லாத மனிதரய்யா!

சுதந்திரமாய் இந்தநாட்டில் - நாங்கள்
சுதிரேத்துப் பாடுவோமா?
நிரந்திரமாய் எங்கள் கூட்டில் - நல்ல
நிம்மதியாய் வாழுவோமா?

எனக்கென்றோர் கூடுகட்ட - எம்மால்
இயலாத தன்மையினால்
கமக்கின்றோம் பழியை வீணாய் - எங்கள்
சுதந்திரத்தை இழக்கின்றோம்!

நாய்போல எமதினமும் - பிறர்
நகையாடிப் பழிப்பதற்கு
தார்வீதிச் சந்திகளில் - கிடந்து
தடம் புரளல் மோசமண்ணே!

கூடு இல்லாக் குயில்களென்ற - பழைய
குறையினிமேல் இருக்க வேண்டாம்!
நாடு பேரற்றக் கூடு கட்டி - நாமும்
நல்லபடி வாழ்வோமண்ணே!

வீரகேசரி

இரவே நீ விடியாதே!

இரவேநீ விடியாதே! எனது வாழ்வில்
எப்போது விடிவுநாள் வருமோ...? அன்றே
வரச்சொல்லு சூரியனை; அதற்கு முன்னால்
வந்துபுகல் ஆவதற்கு விடவே வேண்டாம்!

குழந்தைகளைப் பாரிரவே! மெய்மறந்து
குறட்டைவிட்டுத் தூங்குகின்ற மனைவியைப்பார்!
கிழடுதட்டிப் போகுமுன்பே எனது மேனி
'கீரகடி' பிடிநாய்போல் கிடப்பதைப்பார்!

இரவேநீ போய்விட்டால் துடித்தெழுந்து
என் மனைவி, மக்களெல்லாம் ஓடிவந்து
இரைகுடலை என்முன்னால் காட்டுவார்கள்
என்குடலை உன்முன்னால் காட்டவா நான்?

அன்றாடம் பாடுபட்டு உழைப்பவன் நான்
"அப்பனவன் குடிவெறியில் அந்தநாளில்
என்படிப்பைக் கெடுத்தானாம்" அம்மா சொன்னாள்!
இன்றந்தக் கொடுமைதனை நீயே பாராய்?

உறவேன்று சொல்வதற்கு ஒருவரில்லை
ஊரிலுள்ள யாவருக்கும் கடன்காரன் நான்
இரவேநீ விடித்து விட்டால் என்னைத்தேடி
இவரெல்லாம் படையெடுத்தால் என்ன செய்வேன்?

கோழிகூவிக் கேட்கிறதே! மாமரத்தில்
குயிலிருந்து இசைக்கிறதே; ஐயோ அந்த
ஆழிக்கு மேலிருக்கும் வானமெல்லாம்
அச்சொட்டாய்த் தெரிகிறதே; விடிந்தா போச்சு?

இரவேநீ விடியாதே! எனது வாழ்வில்
எப்போது விடிவுநாள் வருமோ...? அன்று
வரச்சொல்லு சூரியனை; அதற்கு முன்னால்
வந்துபுகல் ஆவதற்கு வழிசெய்யாதே!

(தமிழ் உலகம் - அவுஸ்ரேலியா - 1994)

பிராத்தனை....!

எனக்கென்றோர் புது வாழ்வு
இனித்தேவையில்லை - இங்கே
எனக்கென்றோர் புது ஆசை
எந்நெஞ்சில் இல்லை!

பதுங்கினேன் ஒடுங்கினேன்
பயந்தென்றும் வாழ்ந்தேன் - விழி
பிதுங்கியே வாழ்வெல்லாம்
பிணமாகதி தாழ்ந்தேன்!

இந்நிலை எதிர்நாளில்
எவர்க்குமே வேண்டாம் - அம்மா
என்முன்னால் சமாதானம்
இனிதர்க வேண்டும்!

அதுகண்டு எனதுள்ளம்
ஆறுதல் கொள்ளும் - இங்கே
அதன்பின்பே எனதாவி
அகன்றோட வேண்டும்!

இல்லாது போனால் நான்
இறந்தாலும் வருவேன்! - சாந்தி
இல்லாமல் ஆவியாய்
எங்கும் நான் திரிவேன்!

வீரகேசரி =1995

இளமையும் முதுமையும்!

முதுமை வந்து இளமை முகத்தில்
முத்தம் கொடுக்குது - அந்த
முதுமையன்பை இளமை தள்ளி
முகத்தைத் திருப்பது!

முகத்தைத் திருப்பி முறைத்தபோதும்
முத்தம் கிடைக்குது - இளமை
அகத்தில் மட்டும் அழகையெண்ணி
அமுது வடிக்குது!

அமுதுமென்ன இளமை தோற்று
அணைத்துக் கொள்ளுது - முதுமை
இளமைவடிவை தன்னுள் சேர்த்து
இணைந்து வெல்லுது!

“அழிந்திடாத அழகு” என்று
ஆசை நினைத்தது - அந்த
கழிந்தகால நினைவு இன்று
கண்ணை நனைத்தது!

அழகுபோலே மனிதவாழ்வும்
அழிந்து போய் விடும் - எங்கள்
இளமைக்கால கணவும் ஓர்நாள்
இறந்து போய்விடும்!

இளமை வாழ்வில் முதுமை நிலையை
எண்ணிப் பார்ப்பதா? - அதை
கிழடுதட்டிப் போனபின்தான்
கிண்டிப் பார்க்கிறோம்!

கட்டுச்சோறு

கட்டுச்சோற்றை அவிழ்க்கின்றேன்
கணவாய்க்குழம்பு; மீன்பொரியல்
எட்டியெட்டிப் பார்க்கிறது;
எப்படியம்மா இதைச் சமைத்தாள்?

கடன்பட்டாளா? பல்லையெல்லாம்
காட்டி இவற்றை வாங்கினாளா?
படம்போல் அம்மா பாடுபடும்
பாடுகளெல்லாம் தெரிகிறது!

பிசைந்து மெதுவாய் உண்கின்றேன்!
புரைக்கடித்துக் கொள்கிறது!
நினைக்கின்றாளா எனையம்மா?
நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து போகிறது!

நினைப்பது அம்மாமட்டுமல்ல
நிமணதம்பி, தங்கை
அனைவரோடு அப்பாவும்
அடிக்கடி என்னை நினைப்பார்கள்!

கணவாய்க்குழம்பை நான்சுவைக்க
காய்ந்தபாணைச் சம்பலுடன்
உணவாய் மதியம் உண்பார்கள்!
ஓ.... நான் பெரிய உழைப்பாளி!

என்னைவிட்டால் நினைப்பதற்கு
எவர்தானுண்டு அவர்களுக்கு?
எந்தன் தலைமேல் நிறைபாரம்
ஏதோ நானும் உழைக்கின்றேன்!

ஓலைக்குழலைப் பிரித்தெறிந்து
ஒருகல்வீடு கட்டுவேனா?
நாளை தங்கை குமரானால்
நகை நட்பென்று தேடுவேனா?

தம்பிபடிக்கப் பணம்வேண்டும்!
தங்கைவாழ வழிவேண்டும்!
அம்மா காதும் வெறும் காதும்!
அப்பாபரவம் நோயாளி!

மலைபோல் நம்பி என்னைநிதம்
மகாராசன்போல் கவனித்து
தொலைவில் வாழும் இவர்கள் மனம்
துள்ளிச் சிரிக்க வழியுண்டா?

(தமிழ்மொழித் தினவிழா மலர் திருகோணமலை 1994)

வானம் எப்போது வெட்டாரும்?

இடிமழை அடைமழை!
இடைவிடா தொடர் மழை!
சூடிமனை உடைதகர்
குளம்வயல் அழிமழை!

இடர்துயர் எனும்கதை
இதுவரை முடிவிலை
அடயிது மழையிலை!
அழிமதி அழிநிலை!

காடெது மேடெது?
களனிகால் வாயெது?
வீடெது வெளியெது?
வெள்ளமே ஓடுது!

அடுத்தடுத்த தகதியாய்
ஆவதேன்? நியதியா?
கொடுத்தழித் தோடிடும்
காலமோர் காலனா?

உடுத்துணி உலர்பொருள்
உயர்பெறு மணிக்கதிர்
கொடுமழைக் குளிரிலே
கொடுகொடுத் தோடுதே!

மழையினி விலகுமா?
மண்தரை தெரியுமோ?
பிழையிதால் விளையுமேல்?
பெருகுமெம் பிணங்களே!

எழில்வளம் அழிவுறில்
எவர்க்கம் அடைவரோ?
பொழிமழை விடும் வரை
புலம்பலே தொடர்கதை!

தினமுரசு - 1994

புதியவாழ்வைத் தேடுகிறேன்!

உண்ணுவதும் உறங்குவதும் ஒவ்வோர் நாளும்
எண்ணுவதும் ஏங்குவதும் என்னவாழ்க்கை?
மண்ணுலகில் அவதரித்த மனிதனாகி
மண்ணோடு மண்ணாகி அழியும்மேனி
பொன்பொருளைத் தேடுவதும் போதைகொண்டு
பெண்ணழகைத் தேடிநிதம் புரண்டு மண்ணில்
பண்ணுகின்ற கூத்தெல்லாம் பழசாய்ப்போச்சு!
இன்னுமொரு புதுவாழ்வே எனக்குவேண்டும்!

ஒடியோடி உழைப்பதுவும் ஒவ்வோர் நாளும்
ஒடிவந்து சேர்ந்தகடன் தீர்ப்பதுவும்
நாடிவரும் மனைவிமக்கள் பாசம்தாங்கி
கூடியவர் உளம்மகிழக் குலாவுவதும்
தாய்மடியில் கிடந்துபெரும் தலைவனாகி
போய்மடியும் வரையினிலே இந்தயாக்கை
ஓய்வின்றி! உலகமிதில் பண்ணும்கூத்து
ஓய்ந்து ஒரு புதுவாழ்வே எனக்குவேண்டும்!

சொந்த பந்தம் பாராமல் சுரண்டிவாழ்ந்து
சொத்துசுகம் தனிநலத்தைப் பேணிடாமல்
எந்தமதம் எந்தமொழி எதைச்சொன்னாலும்
சிந்தையதுகுழம்பிநிதம் சோர்ந்திடாமல்
பிள்ளைகுட்டி பெண்சாதி உறவைச்சேர்த்து
தொல்லைகளை வளர்க்காமல் தினமும்நாட்டில்
நல்லபணி செய்தெனது இறப்பைதாண்டி
பல்லாண்டுவாழ ஒருவாழ்வே வேண்டும்!

வீரகேசரி

எங்கள் புது உலகே எங்கேநீ போகின்றாய்?

பந்தம் கொடுத்துப்
பனிவிடைகள் பார்க்கின்ற
மந்தபுத்திக்காரர்
மலிந்தயிவ் வாழ்க்கையிலே
சொந்தபுத்திக்கிடமில்லை!
சுளைசுளையாம்ப் பணமிருந்தால்
எந்தப் பதவிகளும்
எல்லோராக்கும் வந்துவிடும்!

எங்கள் புது உலகே
எங்கேநீ போகின்றாய்?

பண்புகிறிதுமின்றிப்
பாவையரும் காளையரும்
அன்புஎனும் போர்வையிலே
அசிங்கமாய் ஆடுகின்றார்!
முன்னோர்கள் சொன்னதெல்லாம்
முட்டாள் கதையென்று
கண்ணிழந்து சித்திரத்தைக்
காணத் துடிக்கின்றார்

எங்கள் புது உலகே
எங்கேநீ போகின்றாய்?

ஒருதுண்டுநிலத்தின்மேல்
ஒரு கோடி ஆசை வைத்து
அருமைச் சகோதரர்கள்
அடிபட்டுக் கேரடேற

மிருகத்தனமாக
மண் மீது வாழ்கின்றார்
குரு தெய்வப் பக்தியற்று
கொலை வெறியிற் பாய்கின்றார்

எங்கள் புது உலகே
எங்கேநீ போகின்றாய்?

இனவெறியும் மொழிவெறியும்
இரெண்டாக்கி மனிதர்களை
பிணமாக்கி இப்புவிவில்
பேய்க்கூத்து ஆடுவதேன்?
மனிதில் தெளிவெதுவும்
மருந்திற்கும் இல்லாமல்
தினமும் மனிதரிங்கே
திசைமாறி ஓடுவதேன்?

எங்கள் புது உலகே
எங்கேநீ போகின்றாய்?

இல்லாத ஏழை மகன்
இரவுபகல் கையேந்த
கொள்ளை அடித்து நிதம்
கோடியாய்ச் சேர்த்தவர்கள்
உள்ளத்தில் கனிவு இன்றி
உப்பரிசைச் சுகம் தேடி
கள்வெறியில் கூத்தாடி
களித்துச் சிரிப்பது ஏன்?

எங்கள் புது உலகே
எங்கேநீ போகின்றாய்?

வீரகேசரி

அங்கேயே இரு மகனே!

அன்புமகனே அரவிந்தா!
அம்மாநான் நல்லசுகம்
அங்கே நீ, கொண்ணன்,
அக்கா அனைவருமே

நலமாக வாழ்வதற்கு
நல்லூர் முருகனை நான்
உளமார லேண்டுகிறேன்
ஒருதீங்கும் வராது!

நிற்க,

“கனடாவை விட்டுவந்தென்
கையாலே சமைக்கின்ற
உணவருந்தி; முற்றத்தில்
உருளநான் வேண்டும்” மென்று

கடிதத்தில் நீயெழுதி
கவலையைத் தந்துவிட்டாய்.
துடிப்பான பொடியன்நீ
துள்ளாட்டம் சரிவராது!

இங்கே நிலைமையின்னும்
இழுபறிதான் சிரில்லை!
எங்கே மறுபடியும்
எறிவாரோ குண்டென்ற

எண்ணத்தில் தான் மகனே
எல்லோரும் வாழ்கின்றோம்
மண்ணில் சமாதானம்
மலருமென்ற நம்பிக்கை

இன்னுமில்லை மகனே!
இந்நிலையில் நீ வந்து
என்னசெய்யப் போகின்றாய்?
இருஅங்கே! வரவேண்டாம்!

வீரகேசரி - 1995

மறக்க முடியுமா?

படித்தாலும் உயர்ந்தாலும்
பட்டங்கள் பெற்றாலும் - அட்டை
கடிப்பட்டு எனைக்காத்த
அம்மாவை மறப்பேனா?

முடிசூடி வாழ்ந்தாலும்
முதறிஞன் ஆனாலும் - என்னை
“படிராசா!” என்றவளின்
பாதம்தொழ மறப்பேனா?

புகழ்கோடி சேர்த்தாலும்
புவனமிதை ஆண்டாலும் - என்னை
பகலிரவாய்ப் பாடுபட்டு
பார்த்தவனை மறப்பேனா?

மலைபோல சேர்த்தாலும்
மறுபிறவி எடுத்தாலும் - உயர்
மலையேறி மெலிந்தெனது
மாதாவை மறப்பேனா?

கடல் தாண்டிப் போனாலும்
கடவுளாய் ஆனாலும் - தன்
உடலொடித்து எனைவளர்த்த
உத்தமியை மறப்பேனா?

விண்ணிலேறிப் பறந்தாலும்
வீரனாக நடந்தாலும் - எனக்கு
தன்னிலோடும் இரத்தத்தைத்
தந்தவளை மறப்பேனா?

அழகு குன்றிப் போனாலும்
அனைத்தையுமே இழந்தாலும் - தேயிலை
கொழுந்துகிள்ளி எனக்குயிரைக்
கொடுத்தவளை மறப்பேனா?

வீரகேசரி - 1993

எங்கள் நிலை.....?

மலையேறிக் கொழுந்துகிள்ளி கூடையிலே சுமப்போம்!

- நாங்க

மனம்போல வரழவழி இல்லரமலே தவிப்போம்!

மலையேறும் மேகமெல்லாம் அருவியாகப் பாயும் - எங்க
மாண்விழிகள் அழும் நீரும் அதில்விழுந்து தோயும்!

மடுவத்திலே குழந்தையெல்லாம் பாலில்லாமல் வாடும்

- எங்க

மார்பில் ஊறும் பாலெல்லாம் மலையினிலே ஓடும்!

இடுப்புநோக மலையேறி இறங்கினால்தான் கூலி - நாங்க
ஏன்பிறந்தோம் இவ்வுலகில் எம்முழைப்புக் கேலி?

உலகமெல்லாம் தேயிலையைச் சுவைத்து ருசி பார்ப்பார்

- நாங்க

உயர்ந்துவாழ இங்குவழி யாரம்மா பார்ப்பார்?

அழகான மலைநாடு என்று புகழ் சேர்ப்பார் - எங்க

அவலத்தைப் பார்த்து யார்தான் ஆதரித்துக் காப்பார்?

ஆண்களுடன் பெண்கள் சேர்ந்து சரிசமமாய்வாழ - இந்த

அகிலமெல்லாம் குரலெழுப்பிக் கொக்கரிக்கும் நாளில்

ஏன் தோட்டக் காட்டினிலே இல்லை சரி நீதி? - அம்மா

எட்டுநாளும் வேண்டாமோ எங்களுக்குக் கூலி?

இலங்கையிதை எமதுழைப்பால் அடையாளம் காட்டும்

- நாங்க

இலங்கைமக்கள் என்று காட்டும் அடையாளக்காட்டு

வளங்கவில்லை ஆனதினால் நாங்கள்படும்பாடு - இந்த

வையகத்தில் யாரறிவார்? சொன்னாலிது கேடு!

வீரகேசரி - 1993

மலையேறுபவர் வாழ்வு மலையேறுமா?

காலையிலே மலையேறும்
கால்களிலே பாம்பூரும்!
மாலையிலே 'லயம்' வந்தால்
மனங்களிலே இருள்கூழும்!
வேலையென்ற பெயரொன்றே
வேறென்ன சுகம்? நானும்
மூலையிலே சுருண்டாலும்
மூச்சடைத்தே வாழ்வோடும்!

உழைப்பிற்குச் சரியான
ஊதியத்தைக் காணாமல்
பிழைக்கின்றோம்; எங்களுக்கேன்
பெரியதுரை, பிள்ளைகள் போல்
களிக்கின்ற வாழ்வில்லை?
கடும்புளிரும், அட்டைகளும்
பிடித்தெம்மை உலுப்புகின்ற
பெருந்துன்பச்சுமை யேனோ?

மடுவத்தில் பிள்ளைகுட்டி!
மலைமுகட்டில் அன்னைதந்தை!
நடுவழியில் நாம் விழுந்தால்
நாய்களுக்கும் தெரியாது!

இறவாமல் நாம் பிழைத்தால்
இரவில் தான் சந்திப்போம்!
இறைவனுக்கும் எம்மைவிட்டால்
இல்லைவேறு விளையாட்டு!

அலைபாயும் நெஞ்சினிலே
அழகழகாய் எண்ணங்கள்!
மலையருவி போல் பாயும்
மலைநாட்டார் உள்ளங்கள்!
கலையெழிலாம் அவர் வரழ்வே
கவிதைநடைச் செல்வங்கள்!
மலையேறும் அவர் வாழ்வு
மலையேறும் நாளென்றோ?

வீரகேசரி

மேதினமும், தோழர்களும்...!

துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் தீர்ந்தால்தான் - எங்கள்
தொழிலாளர் துன்பங்கள் தீருமா?
ஒப்பாரி ஒலங்கள் கேட்டால்தான் - நாடு
உரிமைக்குரலையும் கேட்டுமா?

சிக்காக்கோ நகரிலே சிந்திய அந்த
சிவப்பு இரத்தங்கள் போதுமா?
திக்கெட்டும் வாழ்கின்ற தோழரின் - நெஞ்சம்
தீரமுடன் என்யும் வாழுமா?

நல்லவன் என்றுபேர் வாங்கிட - மக்கள்
நாட்டில் இறக்கத்தான் வேண்டுமா?
உள்ளவன் வாரிவழங்கிட - ஏழை
ஒங்கிக் கொடுக்கத்தான் வேண்டுமா?

இரத்தக்களரியில் ஏறித்தான் - மக்கள்
இரந்து கண்ணீர்விட வேண்டுமா?
வருத்தப்படுக்கையைக் காட்டித்தான் - அவர்
வயிற்றை நிரப்பிடவேண்டுமா?

தயில்சூளித்து மடிந்தால்தான் - தோழர்
தேவையை நாடு அறியுமா?
தாயை, மனைவியை இழந்துதான் - அவர்
தலைமுறை வாழ முடியுமா?

தட்டி உசுப்பாமல் உரிமையை - நாட்டில்
தந்திட யாருமே இல்லையா?
சுட்டுப்பொசுக்காமல் மானுடம் - என்றும்
சுதந்திரமாய் வாழ்வதில்லையா?

'தாது' ஆண்டுமலர்

நம்பிக்கை ஒளி தர வாராய்!

சமாதானம் வருமினிமேல்
சண்டையில்லை - நெஞ்சில்
அமாவாசை இருளகலும்
அச்சமில்லை

வருமானம் குறைவெனினும்
வாழ்ந்து பார்ப்போம் - எங்கள்
பெருமானம் காத்து மண்ணில்
பெருமை சேர்ப்போம்!

உயர்வானம் போல் நிலமை
உயர்ந்து போகும் - எங்கும்
பயிர்வளம் செழித்தோங்கிப்
பசுமையாகும்!

தயிரோடு பால்பழமும்
தங்கம் பொன்னும் - மக்கள்
உயிரோடு சேர்ந் தென்றும்
உழைப்பால் மின்னும்!

இழிவுநிலை இருக்காது
ஏற்றத் தாழ்வு - நாட்டில்
அழிந்து புதுச் சமுதாயம்
அழகாய் வாழும்

எனநம்பி எனதில்லாள்
எழிலாய் வந்து - முத்தம்
மனதினிக்கக் கன்னத்தில்
மகிழ்ந்து தந்தார்!

பூக்குடிப் பொட்டிப்பு

புதிய ஆடை - நெஞ்சில்
பாச்சொரியக் கட்டியின்பம்
பகிர்ந்தாள் கோதை!

ஏற்றினாள் தீபத்தை
இல்ல மெல்லாம் - ஒளி
நாற்றிசையும் பரவியது
நலமே குழ!

மித்திரன்வாரமலர் - 1994

பாவத்தை எரிக்கும் தீபநாள்!

நரகாசுரன் வீழ்ந்த நாளிலே - பல
நரரை அசுரராய்க் காண்கிறோம்!
அரக்கத்தனம் மாய்ந்த நாளிலே - கோடி
அரக்கர் உலாவரப் பார்க்கிறோம்!

அறிவொளி குழ்ந்த நந்தாளிலே - மக்கள்
அறியாத் தனத்திலே வீழ்வானேன்
உயிரை உயிர் தின்று கூத்திடும் - இந்த
உலகத்தில் நாமின்னும் வாழ்வதென்?

மத்தாப்பு வாணங்கள் ஒருபுறம்! - நன்கு
மதுவுண்டு களிப்பவர் மறுபுறம்!
பத்தோடு பதினொன்றாய் நாங்களும் - அசுர
பரம்பரையாகவே பேர்கிறோம்!

ஆணவம் அழிந்தநாள் வந்தது? - தீப
அலங்காரம்தான் ஒளிதந்தது?
நானென்னும் அகங்காரம் பேசனதா? - ஒளி
நம்நெஞ்சில் என்றாச்சகம் தோணுதா?

கண்ணை யார் எதிர் பார்க்கிறார்? - அவன்
கீதையை யாரின்று கேட்கிறார்?
அண்ணனும், தம்பியும் போடும் - இந்த
அவலத்தை யார் வந்து மாற்றுவார்?

பட்டாடை சட்டைகள் மாற்றுமா? - துயரை
பட்டாளம் வந்துதான் ஓட்டுமா?
துட்டனை நாம் நெஞ்சில் சுமக்கிறோம் - அவன்
துள்ளிட நாம்விழா எடுக்கிறோம்!

தீபத்தை ஏற்றியிந் நாளிலே- நம்
தீமையைப் போடுவோம் தீயிலே!
பாவத்தை நீக்கிநாம் பாரிலே - கண்ணன்
பாராட்ட வாழ்வோம் நம் வாழ்விலே

தினகரன் - 1994

ஏன் இந்தப் பொங்கல்?

பொங்கலுக்கும் புதுப்பானை புதுப்பிடவை
புத்தரிசி சீனிபழம் பயறுபாக்கு
செங்கரும்பு சர்க்கரையும் வாங்கிடலாம்!
ஷெல் விழுந்து எமைப்பிரிந்து தெய்வமான
எங்கப்பன், அம்மாலை எந்தநாட்டில்
எக்கடையில் வாங்கிடலாம் சொல்வீரய்யா?
பொங்கலென்ன பொங்கலிந்தப் பூமியின்மேல்
பொங்கியமும் எம்தரைப் புரிவார் யாரோ?

செந்தமிழர் பண்பாட்டில் சிறப்புமிக்க
சீர்பெறுநல் தைப்பொங்கல் சிறப்பேயாகும்
என்றாலும் ஈழவர்க்கு இந்தப் பொங்கல்
இன்றுவரை அளித்ததென்ன? இரத்த ஆறு
பொங்கியோட வைத்துவிட்டுப் புதினம் பார்த்து
பூரித்து நின்ற தல்லால் செய்ததென்ன?
எங்களினம் அகதிகளாய் வெளியூர் மண்ணில்
இருக்கின்ற வரையெமக்கு என்ன பொங்கல்?

சொந்தத்தில் வீடில்லை வாசலில்லை!
சோகமேகம் மனவானில் தொலையவில்லை!
எந்தநாடு எங்களுக்குச் சொந்தமென்று
இன்னும்தான் ஓர்முடிவைக் காணவில்லை!
வந்தான் வரத்தானாய் வாழ்ந்து சாகும்
வண்ணத் தமிழர்களின் தலையெழுததை
எந்தக் கடவுளாலும் அழித்துப் போட
இயலவில்லை எங்களுக்கேன் இந்தப் பொங்கல்

'தமிழ் உலகம்' (அவுஸ்ரேலியா) 1995

தேர்தல் காற்று....?

நெருப்பில்லாமல் தேர்தல் காற்று
நெஞ்சை அடைக்குது! - மேகக்
கறுப்பில்லாமல் தேர்தல் மழை
கண்ணை நிறைக்குது!

செருப்பில்லாமல் தேர்தல் கால்கள்
சிவந்து நடக்குது! - மக்கள்
இருக்கும்விசயம் இப்போதுதான்
எவர்க்கும் புரியுது!

செத்துக்கிடந்த உணர்வு எல்லாம்
செட்டை அடிக்குது - என்றோ
பட்டுப்போன மனங்களெல்லாம்
பூத்துக்களிக் குது

மனிதஉரிமை தேர்தல் நாளில்
மதுவாய் மாறுது - அதில்
இனிமைகண்டு கைகளெல்லாம்
எதையோ கீறுது!

பாதை, பாலம், வேலை என்று
புழுகு பேசுது - இன்னும்
பாதையாவும் 'செக்கிங்' என்ற
பதாதை வீசுது!

சொந்தபந்த பாசமென்ற
சுருதி கேட்குது - தேர்தல்
வந்து ஏழை வாசலிலும்
வணக்கம் போடுது!

தென்னை பனை ஆடிடாத
தேர்தல் காற்றிது - இந்த
மண்ணில்வந்து வந்துபோகும்
மாயக் காற்றிது!

'நான்காவது பரிமாணம்' 1994

மருமகளின் மனக்கிலேசம்!

மாமிக்கு நான்கொடுக்கும்
மரியாதை கொஞ்சமல்ல
சாமிக்கும் மேலவளை
சதாவெண்ணிப் போற்றுகிறேன்!
ஆனாலும் அவ்வெனக்கு
அடிக்கடி தொல்லை தந்தென்
மானத்தை வாங்குகிறாள்
மனம்பொறுக்க முடியவில்லை!

உடைமாற்றும் போதுவந்து
“உம்” மென்று பார்த்திருப்பாள்!
“இடைகாட்டி உடையணிந்தால்
இடுப்புடைப்பேன்!” என்று சொல்வாள்
நடுச்சாமம் பகலி லெல்லாம்
நானவரின் அருகிருக்க
விடமாட்டாள்; குழந்தைவந்தால்
வேதனையாம்” அவளுக்கென்பாள்!

கண்ணாடி மூன்னால் நின்று
கண்களுக்கு மைவரைந்தால்
“என்னடியம்மா நீ”
இன்னுமா குமரென்பாள்!
வண்ணப் புதுச்சேலை
வடிவாய்நான் கட்டுகையில்
“என்பிள்ளை உழைப்பதெல்லாம்
இப்படியே அழியு” தென்பாள்!

ஆறுகறி சோறு நான்
 ஆக்கிப் படைத்தாலும்
 நூறுபிழை கண்டு அவள்
 நொட்டைக் கதை சொல்வாள்!
 திராத வேதனையை
 தருகின்ற மாமியுயிர்
 போகின்ற வரைக்கும் நான்
 பொறுத்திருத்தல் நீதியாமோ

வீரகேசரி - 1980

எனக்குப் புரியவில்லை.....?

சின்னண்ணர் வந்தார்!
சிரித்தார்; “நான் செய்ததெல்லாம்
உன்மனதில் லைத்திராதே
ஓரிரத்தம் நாமென்றார்!
வண்ணக்கர் வந்தார்
“வணக்கம்!” சொன்னார்
அன்றுநீ கோவிலுக்குள்
ஹரிசனத்தை விடவேண்டும்!
என்னடா சாதிபேதம்?
என்ற தெல்லாம் சரி!” என்றார்

என்னபுதினமிது
எனக்குப் புரியவில்லை!

கோழித் திருடனென்று
கொடும்பழியைச் சுமத்தியெனை
கோடேற்றி வைத்த மகான்
“வாதம்பி, வந்தெனது
வடிவரசை முடிய”மென்றார்!
“ஊரளக்கும் ஊதாரி
உனைத் தொலைப்போம்!” என்ற எங்கள்
ஊர்ச்சேமன், விதானையாரும்
“உத்தமன்நீ!” என்று சொன்னார்

என்னபுதினமிது
எனக்குப் புரியவில்லை!

பாதரட்சை காட்டியெனைப்
 பரிகசித்த பெண்களெல்லாம்
 வாசலிலே வந்து நின்று
 "வாருங்கள்!" என்றிளித்தார்
 கூப்பன்கடை மனேஜர்
 'கொன்றக்டர்' கோவிந்தன்
 'சீப்சைட்' முதலாளி
 சின்னராசா யாவருமே
 மோப்பமிட்டுக் கரடிபோலென்
 முன்னாலே சுற்றுகின்றார்!

என்னபுதினமிது
 எனக்குப் புரியவில்லை!

வீடுவளவை விற்று
 வெளிநாடு போயுழைத்து
 நாடு திரும்பியதால்
 நாடிவந்த மதிப்பு இதோ!
 ஓடி விடாமல் நான்
 உள்ளவரை இம்மதிப்பைக்
 காப்பாற்றி வாழ்வேனா?
 கடவுளுக்கே அது வெளிச்சம்!
 பாமும் உலகமீது
 பணத் திற்கா அடிமையண்ணே!

வீரகேசரி

கோடேறப் போகின்ற கோழிச்சண்டை

முன்வீட்டுக் காரியின்
மண்டப மூலைக்குள்
பின் வீட்டுக் காரியின்
பேடுபோய் முட்டைதனை
இட்டதால் வந்தவினை
இப்போது நாடறிய
நட்டநடு வீதியிலே
நாய்களைப் போல்மோதி
கட்டிப் புரண்டு
கதறுவதால் ஐயப்போ

கோழிச் சண்டை யொன்று
கோடேறப் போகிறது!

முட்டையிட்ட பேடும்
முன்வீட்டுக் காரியின்
கொட்டான்வால் சேவலும்
கொக்கரித்து வேலியோரம்
கொத்தி மிதித்து
கொஞ்சி உறவாட
புத்தியில்லாதவர்கள்
புரண்டு விழுந்து
கத்தி, வாள் கொண்டு
குடல்சரிய வீழ்ந்ததனால்

கோழிச் சண்டை யொன்று
கோடேறப் போகிறது!

வீரகேசரி - 1978

போடாபோ!

அடிக்காதே! இனிமேலும்
அடித்தாயானால் - உன்னை
முடிக்காமல் நான் கூந்தல்
முடியமாட்டேன்!
குடிக்கின்ற உன்வாய்க்கு
கருவாடா நான்? - உன்னை
முடித்தேனே நான்பாவி
முடா போ போ!

பசியாலே துடிக்கின்ற
பிள்ளை குட்டி - பார்
உசிராக மதிக்கின்ற
உன் பெண்டாட்டி
கசிவில்லை உன்நெஞ்சில்
காமப்பேயே! - உன்
பசிக்குநான் ஆளில்லை
பேசுடா போ போ!

உழைப்பதை மதுவாங்கி
ஊத்துகின்றாய்! - இங்கே
களைப்போடு உனைப்பார்த்து
காத்து நிற்கும்
மனைவியை மக்களை
மறந்து போனாய்! - இரவில்
உனைச்சேர மட்டும்தான்
உனக்கு நானா?

வீட்டைப்பார் விசரனே
 விழுந்து போச்சு - காதில்
 தோட்டைப்பார் குடியாலே
 தொலைந்து போச்சு!
 நாட்டிற்குள் மனிதனாய்
 நடமாடாதே - இனி
 வீட்டிற்குள் நீ வந்தால்
 விடமாட்டேன் நான்!

நாளைக்குக் குகராகும்
 நமது பிள்ளை - பார்
 வேளைக்கு உணவின்றி
 வெளுறிப் போனாள்!
 சோலைக் கிளிபோல
 சுகமாய் வாழ்ந்த - என்னை
 ஆசைக்கனாக் காட்டி
 அழித்துப்போட்டாய்!

பெண்ணென்றால் போகம் செய்
 பொருளா மோடா? - உன்
 கண்கெட்ட நடத்தைகள்
 கண்டேன் போடா
 இன்னும் நான் மனையாளாய்
 இருக்க வோடா? - வெறும்
 பெண்ணில்லை நான் தெய்வம்
 போடா போ போ!

மித்திரன்வாரமலர் - 1994

பொல்லைக் கொடுத்தது

பொல்லடியேன் நாம் வாங்க!

என்னிடத்தில் ஊர்விபரம்
எதையும் நீ கேளாதே!
தின்னக்கேள்! சூடிக்கக்கேள்!
தருகிறேன்; தயவுசெய்து
என்னிடத்தில் ஊர்விபரம்
எதையும் நீ கேளாதே
உன்னிடத்தில் சொல்லிவிட்டால்
ஊரெல்லாம் பரவிவிடும்!

நமதுகட்சி கொள்கையெது?
நாம் எவர் யாரென்று
எமது தம்பி அண்ணனுக்கும்
எடுத்துரைக்கக் கூடாது!
“சிவ சிவ சிவா” வென்று
செத்தாரைப் போல் கிடப்போம்!
அவனிவன் கதையெதற்கு
அநியாயக் காலமிது!

ஊரென்ன சொன்னாலும்
ஓமென்போம்! எதிர்த்து ஒரு
வார்த்தைகூடப் பேசாமல்
வாய்முடி நாம் கிடப்போம்!
காற்றடிக்கும் திசையினிலே
காற்றாடி பறப்பதுபோல்
நாற்றுநட்ட பயிரைப்போல்
நாமும் தலையசைப்போம்!

உண்மைநீதி நேர்மை சொன்னால்
உதைப்பார்கள்; நாமெவர்க்கும்
நன்மையேதும் சொன்னாலும்
நமக்கே அழிவுவரும்.
கண்ணிருக்குப் பார்ப்பதற்கு!
காதிருக்குக் கேட்பதற்கு!
பொன்மணியே பொல்கொடுத்து
பொல்லடியேன் நாம்வாங்க?

'உதயம்' - 1995

தேர்தல்வரப் போகுதாமே.....!

தேர்தல்வரப் போகுதாமே!
தெரியுமா பூரணக்கா?
ஆர் ஆரோ ஆரெவரோ?
ஆட்சிசெய்யப் போவதாரோ?
ஆர்வந்தும் நமக்கு என்ன
அள்ளியா தரப் போறார்?
தேரோடப் போகிறதா?
தெருவெல்லாம் அழுகுரல்தான்!

போனமுறை வந்து ஊரில்
புழுகிவிட்டுப் போனவரை
காணவில்லை; இந்த முறை
கடப்பிற்குள் வந்தாரே
“காணாமல் போன எந்தன்
கணவரை நான் தேடுகிறேன்
என்வந்து புள்ளடி நான்
இடவேண்டும்?” என்று கேட்பேன்!

பாலம் பைப் போட்டு
பாதைக்குத் தாருற்றி
ஞாலம் சிறப்பதற்கு
நம்தமிழை வளர்ப்பே” எனன்று
பாவாகத் தேனாகப்
பேசினார்கள் பூரணக்கா!
ஆனதென்ன? றோட்டுறோட்டாய்
ஆமிதான் சுற்றுகின்றான்!

“போடுங்கள் உமது வாக்கை
புதுயுகம் படைப்போ” மென்றார்!
தேடுவோம் கணவன் மாரை
திசைமாறி அலறிக்கொண்டு
ஓடுவோம் என்று அப்போ
உணர்ந்தோமா பூரணக்கா
தேடுவார் யாருமின்றி
தமிழர்நாம் அகதியானோம்!

என்ன புதினம்து

பணம் சையில் புரள்வதனைப் பார்த்துவிட்டால்
புதுச்சிலிப்பர் நாரறுந்து போவதென்ன?
பிணம் வாயைத் திறப்பதுபோல் பிரிந்து போன
பெண்டாட்டி வீடுவந்து சேர்வதென்ன?

புதிதான சைக்கிள்யர் ரியூப்வெடிக்க
பிள்ளையவள் காதணிகள் தொலைவதென்ன?
சொதிவைக்க முருங்கையிலை பறிக்கும் இல்லாள்
'சுறா' வாங்கிக் கறிவைப்போம் என்பதென்ன?

நேற்றுவரை முகம்பார்த்துச் சிரித்திடாத
நேசமலர் மாபிவந்து தெளிவதென்ன?
ஊத்தையைப்போல் எண்ணெயெறுத்த ஊர்விதானை
ஓடிவந்து கைகுலுக்கிச் சிரிப்பதென்ன?

கண்ணெடுத்தும் பார்க்காத கயிலைவாத்தி
கோவிலய்யா, கச்சேரிச் சிறாப்பர், மற்றும்
வண்ணக்கர் வடிவேலர் வீடுதேடி
வந்துசுகம் விசாரித்துப் போவதென்ன?

சினிகூடக் கடனுக்கு இல்லையென்ற
சில்லறைக் கடைக்காரர் சிவகணேசன்
"சாமியாணை இப்போது காச வேண்டாம்
சர்மாணை அள்ளியெடு!" என்பதென்ன?

மூத்தண்ணர், புதுமனைவி, அவர்முடித்த
முந்தியதார்த்துப் பிள்ளையெல்லாம்
'பேர் தீடே'யாம் என்றெனக்குப் பரிசுதந்து
பிரியமனம் இல்லாமல் கிடப்பதென்ன?

வடி, கள்ளுக் குடிக்கின்ற மாமன் வந்து
வாங்குங்கள் 'ஜின்' னென்று சுழல்வ தென்ன?
கடிக்கின்ற நாய்கூட வாலையாட்டி
கருணையுடன் என்முக்கத்தைப் பார்ப்பதென்ன?

'மித்திரன்வாரமலர்' - 1994

திருமணம் செய்யத் தடுமாறும் இளைஞன்!

படிதாண்டி ஊரளக்கும்
பக்கத்து வீட்டுக்காரி
மரியம்மாள்; கண்வனுக்கு
மண்ணள்ளித்திட்டிநிதம்
புரிகின்ற கொடுமைகளைப்
புதினமாய்ப் பார்த்ததனால்
துடிக்கின்ற நெஞ்சத்தோடு
தூங்காமல் தவிக்கின்றேன்

திருமணம் வேண்டாம்! - என்னை
தனியாக விட்டால் போதும்!

பொழுதெல்லாம் உழைத்துப்போட்டும்
பேர்தாமல் மனைவி மக்கள்
அழுகின்றார் "பசிக்கு" தென்று
அம்மாநான் மணம் முடித்தால்
இழுபறிப் பட்டுவாழ்வில்
இடர்பட்டே சாகதேரும்
இளமையில் புதியவாழ்வு
இனித்தாலும் பிறகு கைக்கும்!

திருமணம் வேண்டாம்! - என்னை
தனியாக விட்டால் போதும்!

வசதிபோல் வாழ்வதற்கு
வருவாயில் மாற்றமில்லை
பசைகல்லிப் பார்த்ததொழும்
பாண், சீனி, அரிசி, மீனும்
விலையேறிப் போவதாலே
வேதனைத் தீ வளர்ந்து
அலைகின்றார் மக்களெல்லாம்
ஆனதால் எனக்குத் தாயே

திருமணம் வேண்டாம் - என்னை
தனியாக விட்டால் போதும்

“போராடி வாழ்வைவெல்ல
போக்கற்ற இவர்க்கு ஏனோ
ஏராளம் கதைகள்? நல்ல
ஏமானி இவர்தான்” என்று
ஊரார்கள் ஏசினாலும்
உற்றவர் பெற்றோர் நீங்கள்
சேராது என்னைவிட்டுச்
சென்றாலும் எனக்குத்தாயே

திருமணம் வேண்டாம்! - என்னை
தனியாக விட்டால் போதும்

வீரகேசரி - 1981

கோழியைக் காணாமல் கொம்புகிறாள் நாகம்மா!

கோழியைக் காணாமல்
கொம்புகிறாள் நாகம்மா
காளிக்கு நேர்ந்துவிட்ட
கரும்புள்ளிச் சாவலது!
வேலிக்கு மேல் தங்கும்
வேறெங்கும் போகாது!
பாவியர்கள் யார் பிடித்து
பதைபதைக்கக் கொன்றாரோ?

பாழ்ப்பட்டுப் போவாரே!
பறவைதின்றோர் வாழ்வெல்லாம்
பாழ்ப்பட்டுப் போகாதோ!
பதைக்குதடி என்மனது!
காளித்தாய் பொறுப்பாளா?
கண்டிப்பாய் அவளெந்தன்
கோழியைத் தின்றவரைக்
கொல்லாமல் விடமாட்டாள்!

வெள்ளிக்கிழமை வரை
விரதம் இருந்து நான்
“கள்ளிகளைக் காட்டு!” என்று
காளித்தாய் குலத்தில்
அள்ளி முழுகியொரு
ஐம்பது சதமெடுத்து
வெள்ளி முனைக்குமுன்னால்
வரிந்து கட்டப் போகின்றேன்!

இப்படியே நாகம்மா
இளைத்திளைத்துக் கொம்புகிறாள்
தப்பறியாக் கீரியொன்று
தள்ளியொரு பற்றைக்குள்
ஒப்பரிய சேவலதை
உருசிபாசிக்கும் சங்கதியை
எப்போது இவளறிந்து
இளைப்பாறப் போறாளோ?

சுசந்தம் (கல்லாறு) 1988

கவிஞர் செ. குணரத்தினம் அவர்களின் இலுவரை
வெளிவந்த நூல்கள்

- 01 காவடிச் சிந்து (மட/அமிர்தகழி ஸ்ரீ மாமாங்கப்பிள்ளை
யார் திருத்தல வரலாறு)
- 02 நெஞ்சில் ஒரு மலர் (கவிதைத் தொகுதி)
- 03 தெய்வதரிசனம் (முழுநாவல் உதயம் பிரசுரம்)
- 04 சொந்தம் எப்போதும் தொடர்கதைதான் (குறுநாவல்)
- 05 விபுலானந்தர் பாவியம் (கனடா செல்வராஜகேர்பால்
வெளியீடு)
- 06 தியாக தீபம் (கவிதை)
- 07 விடிவுகள் அடிவானில் (சிறுகதைத் தொகுதி - அரசு
கூட்டுத்தாபனம்)
- 08 ஏழை நிலா (குறுங்காவியம்)

